

บทที่ 641 ปู่หลี่¹⁴

หลัวหลี่ดูเหมือนอยู่ในความฝันอันกระจางชัด

เป็นความฝันที่แปลกประหลาดยิ่ง มันล่วงรู้ว่าตัวมันเองกำลังฝัน แต่ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกแห่งความจริง กลับกระจางชัดอยู่ตรงหน้า มันสามารถได้ยินเสียงหายใจของศิษย์น้องหญิงเสียวแก้วกับศิษย์น้องหญิงหลี่อิงฟ่ง มันสามารถสัมผัสถึงอนุเล็กจ้อยที่ลอยลอยอยู่ในอากาศ มันสามารถรู้สึกถึงกระแสอากาศไหลเวียนในที่ห่างออกไปสิบลี้ ซึ่งลำพังแค่มองยังแทบจะมองไม่เห็น ทุกสรรพสิ่งคล้ายไหลผ่านมันไปในชั่ววิบตา มันยังรู้สึกถึงพลังแห่งธรรมชาติที่ซ่อนอยู่ภายใต้พื้นปฐพี... ..

รายละเอียดของโลกภายนอก บุกรุกเข้ามาภายในความรู้สึกของมันอย่างเจียบ ๆ ผ่านทางดวงตาแห่งจิตของมัน

ทว่าสิ่งที่อยู่ตรงหน้านั้นมีเพียงความมืดมิด ความมืดมิดเป็นแผ่นผืนที่เต็มไปด้วยกลิ่นอายของความตาย

มันตายไปแล้ว!

ชิ้นส่วนของความรู้สึกรับรู้ที่ยังหลงเหลือในใจมัน พร่ำบอกต่อมัน เช่นนี้ไม่ทราบว่ากี่วันมาแล้ว

นับตั้งแต่แรกเริ่ม มันจมอยู่ในโลกอันเปี่ยมล้นสมบูรณ์ที่เต็มไปด้วยรายละเอียดนี้ มันเฝ้าสำรวจตรวจดู ทุกสรรพสิ่งที่บังเกิดขึ้นรอบข้างไม่

¹⁴ หลัวหลี่ – พลัดพรากแยกจาก หว่อหลี่ – แยกตัวเอง ปู่หลี่ – ไม่แยกจาก

อาจหลุดรอดไปจาก ‘ดวงตา’ ของมันได้ แม้ว่ามันจะมองไม่เห็นสิ่งใดเลยก็ตาม แต่รอจนค่อย ๆ ซ้ำของชำนาญในทักษะฝีมือชนิดนี้ หรืออาจเรียกว่าเคล็ดวิชาลับอันพิเศษเฉพาะวิชานี้ ความฝันมรณะสีดำนัฟยังคงไม่มีการเปลี่ยนแปลงแม้แต่น้อย

หัวหลิไม่เคยลืมเลือนเหตุผลที่มันมาอยู่ที่นี่

เงาร่างงดงามที่ยังเฝ้าหลอกหลอนหัวใจมัน พลันปรากฏขึ้นท่ามกลางความมืดมิดในความฝันของมัน

มันเพียรพยายามทุกวิถีทาง เพื่อเพิ่มเติมสีสันลงไปในความฝันมรณะสีดำนัฟ มันสร้างสีสันขึ้นมา เพื่อตะแต่มชีดวาลงบนเงาร่างที่มันไม่อาจลืมเลือน

รอจนสีสันสีขาวสุดท้ายตะแต่มลงไปใ้ในดวงตาของหัวหลิ หัวหลิที่แข็งที่อดุจหุ่นไม้พลันกลับกลายเป็นมีชีวิต

เงาร่างสูงสง่าเยือกเย็นประดุจดอกบัวตูมค่อย ๆ แยมบาน ดวงตากระจ่างจ้าแผลงเร้นกลืนอายฆ่าฟันเลือนราง นางมองดูหัวหลิด้วยสายตาสบซ้อณ ริมฝีปากอึมเผยอแยม เอื้อนเอ่ยลำนนำซบซ่าน “ข้าอยู่ เจ้าตาย นี่คือการแยกจาก!”

ตูม!

ประหนึ่งสายฟ้าฟาดกลางแจ้ง คล้ายมีบางสิ่งหวดใส่ศีรษะของหัวหลิอย่างถนัดถนี่

โลกมืดมิดสีดำนัฟเริ่มพังทลาย มันรู้สึกราวกับว่าร่างกายของตนกลับกลายเป็นโปร่งใส ส่วนร่างของหัวหลิค่อย ๆ เปลี่ยนเป็นมีตัวตน

ความมืดพุ่งเข้ามาควบรวมน้อยอย่างบ้าคลั่งตรงกึ่งกลางระหว่างคนทั้งสอง ก่อตัวเป็นโซ่สีดำที่มีปลายข้างหนึ่งยึดติดอยู่บนร่างของหลัวหลี่ ส่วนปลายอีกข้างหนึ่งเชื่อมต่อกับร่างกายของหว่อหลี่

ในใจหลัวหลี่บังเกิดความเข้าใจประการหนึ่ง ความปลาบปล้มยินดี พลันพลุ่งขึ้นท่วมท้นในใจ

กุญแจเป็นตาย ที่แท้ก็คือกุญแจเป็นตาย!

ไม่ถูกต้อง มันรู้สึกว่านาม ‘กุญแจเป็นตาย’ ยังไม่ค่อยเหมาะสมนัก ดูท่ายอดคนที่คิดค้นเคล็ดวิชานี้ขึ้นมาก็ไม่อาจคาดเดาได้ว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงใดขึ้นในภายหลัง

มันฉุกใจวบ พลันชี้ไปที่โซ่สีดำ กล่าวอย่างหนักแน่นว่า “โซ่นี้เรียกว่า ปู่หลี่!”

หว่อหลี่พอได้ยินประโยคนี้ ร่างพลันสะท้านขึ้นเบา ๆ ดวงตาเย็นเยือกของนางนุ่มนวลลง เจตจำนงกระปี่ห่อหุ้มห่มคลุมทั่วร่างอันงดงาม ริมฝีปากเอื่อยเอ่ยลำนํ้าอีกครา “พลัดพรากแยกจาก หนึ่งอยู่หนึ่งตาย สองหัวใจเชื่อมโยงผูกพัน ไม่เคยพลัดพราก เวียนว้ายตายเกิด ร้อยชาติพันภพ ไม่แยกจากกัน”

ลำนํ้าขับขานพอสิ้นสุดลง ลวดลายอักขระอันซับซ้อนจำนวนนับไม่ถ้วนพลันพวยพุ่งออกจากร่างของคนทั้งสอง แยกย้ายกระจายตัวไปตามสายโซ่ อักขระที่ออกมาจากร่างของหลัวหลี่เปล่งประกายมีดมนอนธกาล ในขณะที่อักขระจากร่างของหว่อหลี่สาดแสงสีขาวยาวระจ่างตา พลังงานทั้งสองสายเชื่อมโยงหลอมรวมกันอยู่ที่กึ่งกลางของสายโซ่

ติง!

สายโซ่สั้นสะท้าน แล้วพลันแปรเปลี่ยนเป็นสีแดงสด ห่วงข้อโลหะ เหล่านี้กลับกลายเป็นเงื่อนปมผูกพัน เป็นด้ายแดงแห่งชะตากรรมที่ผูกมัด คนทั้งสองชั่วนิรันดร์กาล

เส้นด้ายแดงค่อย ๆ กลายเป็นจางลง จนกระทั่งเลือนหายไปกับตา แต่หัวใจสามารถรู้สึกถึงเส้นด้ายแดงได้โดยง่าย มันทราบว่ามันนับแต่นี้ไป ชะตากรรมของมันจะผูกพันอยู่กับชะตากรรมของหัวใจไปตลอดกาล แม้กระทั่งความตายยังไม่อาจพลัดพรากพวกมันจากกัน.

มันยังทราบว่ามันไม่ใช่คนมีชีวิตอีกต่อไปแล้ว

แต่ในใจของมันมีแต่ความสุขสำราญ

ได้พบนางอีกครั้งก็คุ้มค่าแล้ว อื่นใดหาได้สำคัญไม่

ปีกโปร่งใสบนแผ่นหลังของเฉียนชิงสั้นสะเทือนด้วยความเร็วสูงยิ่ง คลื่นโปร่งใสไร้รูปลักษณะชนิดหนึ่งยึดถือเฉียนชิงเป็นจุดศูนย์กลาง แผ่ซัด ออกรอบข้างในชั่วพริบตา

รองนกลี้นระลอกแรกแผ่ซัดโกล้เข้ามา เชียงตงผู้อยู่ไม่ห่างจากเฉียนชิงพลันรับรู้ถึงอำนาจที่แผ่เร้นอยู่ภายใน รีบติดกายล่าถอยเร็วรี!

คลื่นโปร่งใสนี้บางเบาดุจเส้นผมลอยละล่องอยู่ในอากาศ

คลื่นโปร่งใสระลอกแรกพอกวาดซัดถูกทหารยันต์ทองคำดำ ร่างของ
มันสว่างวาบอย่างฉับพลัน ลวดลายอักขระค่ายกลคล้ายถูกปลุกเร้าอย่าง
รุนแรง พวยพุ่งออกมาจากผิวสีทองคำดำไม่ขาดสาย

ทหารยันต์ทองคำดำรอยยิ้มไม่แยแสบนใบหน้าสลายวับ สายตากลับ
กลายเป็นยะเยียบเย็นชาในบัดดล

วิชาคลื่นเสียง!

ระลอกคลื่นที่ดูคล้ายไม่มีพิษมีภัยเหล่านี้ เป็นการจู่โจมด้วยคลื่นเสียง
ที่ทรงอำนาจสุดขีด!

‘มานไหมจ๊กจั่น!’

นี่คือนามของสังหารพิศาจที่เนียนซิงฝึกปรือสำเร็จ นอกจากตัวมันเอง
แล้วไม่มีผู้ใดล่วงรู้อีก ในตระกูลพิศาจจ๊กจั่นจรัสแว้งว้าง วิชาคลื่นเสียงเป็น
เพียงฝีมือส่วนน้อยเท่านั้น แต่ ‘มานไหมจ๊กจั่น’ ของมันทรงพลังภาพยิ่ง
แท้ที่จริงแล้ววิชาพลังคลื่นเสียงยากจะเข้าใจได้ จึงมีผู้ฝึกปรือไม่มากนัก

อู่วีที่ข้างรถศึกครางอึมม้อย่างประหลาดใจเล็กน้อย “ในแขนเสื้อ
ของเนียนซิงถึงกับมีฝีมือเช่นนี้ซ่อนอยู่ด้วย ดูท่าจะมีหวังได้ช่วยอยู่บ้าง”

“พิศาจจ๊กจั่นจรัสแว้งว้างเคยเป็นสายเลือดสูงศักดิ์ เมื่อครั้งกระโน้น
พวกมันทรงพลังอำนาจยิ่ง แม้ว่าปัจจุบันจะเสื่อมทรุดลงไปมาก พวกมัน
ยังคงมีของวิเศษอยู่ในมือไม่น้อย วิชาคลื่นเสียงนี้ไม่เลวเลย ดูท่าการซุบ
เสียงมันจะยังคงมีคุณค่าอยู่” อู่วีไสวักกล่าวเสียงแผ่วเบา

อู่วีผงกศีรษะพลางกล่าว “ข้าจะคอยระวังเพื่อช่วยเหลือเนียนซิงได้
ทันการณ์ หุ่นเชิดพิศาจตนนี้เลิศล้ำโดยแท้ หากจู่ซ่างสามารถรับตัวเชียว

ม่อเกอเข้าสังกัด จะมีคุณค่าเทียบเท่ากับองค์กรภัยพิพรุณคนอื่น ๆ ทั้ง
เก้าคน!”

อวีไสว่ห้วนไหวใจไม่น้อย แต่ยังคงไม่เอ่ยคำใด

การต่อสู้บนท้องฟ้ายิ่งมายิ่งดุเดือดรุนแรง

อักขระโบราณบนฝ่ามือของทหารยันต์ทองคำดำกล้าแกร่งทนทานยิ่ง
พลังคลื่นเสียงต่อให้คมกล้ายิ่งกว่ากระบี่บินยังถูกฝ่ามือของมันฟันขาด
เป็นเสียง ๆ

แต่ไม่นานไหมจักจั่นยังคงห้อมล้อมเข้ามาจากทุกทิศทุกทาง อย่างไม่มีที่
สิ้นสุด

เฉียนชิงโคจรพลังสังหารปีศาจขึ้นไปถึงขอบเขตสูงสุด ไม่ยอมรั้งสิ่งใด
ไว้เบื้องหลัง ปีกโปร่งใสบนแผ่นหลังยิ่งมายิ่งสะบัดอย่างเร่งร้อนขึ้นทุก
ขณะ กลับกลายเป็นพรวดเลื่อน จนกระทั่งกลายเป็นแสงสว่างผืนหนึ่ง

มานไหมจักจั่นทวีพลังขึ้นเป็นลำดับ ผนึกรวมตัวหนาแน่นขึ้นเรื่อย ๆ

ทันใดนั้นเอง ทหารยันต์ทองคำดำริมฝีปากผุดรอยยิ้มประหลาดลึกลับ
วูบหนึ่ง

รอยยิ้มประหลาดลึกลับพอปรากฏขึ้นบนใบหน้าเฉยเมยของมัน กลับ
กลายเป็นยิ้มน่าขนพองสยองเกล้ากว่าเดิม

มันปล้นฟันลมออกจากปากเหือกใหญ่ จากนั้นอ้าปากดูดอย่างเกรี้ยว
กราด!

ซู่ด!

ราวกับปลาวาฬดูดน้ำ ม่านไหมจักจั่นที่ลอยแน่นขนัดอยู่ในอากาศ
พลันม้วนตัวเป็นเกลียว ไหลบ่าเข้าไปในปากของทหารยันต์ทองคำดำ
อย่างบ้าคลั่ง!

เพียงชั่วกะพริบตาเดียว ม่านไหมจักจั่นทั้งหมดในอากาศก็หายวับไป
สิ้น ราวกับว่ามีใครกวาดล้างพวกมันออกไปอย่างตั้งอกตั้งใจ
เอิ๊ก!

ทหารยันต์ทองคำดำส่งเสียงเรอดังลั่นอย่างอึดอัดอึดใจ จากนั้นส่าย
ยืมแขกเขี้ยว ยักคิ้วให้แก่เฉียนซิง พลาทามอย่างกะลุ่มกะเหลี้ยวว่า “พี่ชาย
มีอีกหรือไม่?”

เฉียนซิงได้แต่เหม่อมองอย่างโง่ม

เซียงตงไม่คาดฝันว่าการที่มันล่าถอยหลบเลี่ยงจากพลังคลื่นเสียง
ของเฉียนซิง จะเป็นเหตุให้อาгүйเปิดฉากลงมือจู่โจมมันทันควัน

สตรีประหลาดนางนี้จู่ ๆ ปรากฏขึ้นข้างกายมันราวกับเงาภูตพราย
เริ่มการต่อสู้โดยไม่บอกกล่าว เซียงตงปฏิเสธการรวดเร็ว ทราบดีว่าาгүйน่า
สะพรึงกลัวปานใด ยามคับขันไม่ลนลาน จั้ดรรชนีใส่าгүйอย่างทันท่วงที

ลำแสงสีเขียวสดใสปลันพวยพุ่งออกจากปลายนิ้ว กรีดจู่โจมเข้าหา
าгүйในระยะประชิด!

าгүйเหยียบย่ำเท้าเปล่าลงบนอากาศธาตุ จากนั้นร่างของนางหาย
วับไปกับตา

ปัง!

เซียงตงคล้ายถูกหวดฟาดด้วยก้อนหินห่อวงเท่าขุนเขา ร่างสะท้อนขึ้นอย่างรุนแรง ต้องกระแทกเท้าถอยหลังไปหลายก้าว

มันมีสีหน้าน่าเกลียดยิ่ง มันทราบดีว่าอาถุ่ยยากับมือยิ่งกว่าทหารยันต์ทองคำดำ แต่รองจนได้ประมือกับนางจริง ๆ มันค่อยล่วงรู้ว่าอาถุ่ยยังยากับมือยิ่งกว่าที่มันคิดเอาไว้มาก

การโจมตีของอีกฝ่ายไม่เคยมีเค้าวางล่วงหน้า ทั้งเต็มไปด้วยพลังประหลาดที่ไม่อาจคาดคำนวณได้

แกรก ชุดเกราะบนแผ่นหลังของมันปรากฏรอยปริแตกขึ้น

เซียงตงผู้นี้เป็นปิศาจเต๋าเชี่ยวชาญจากอาณาจักรทะเลตะวันออก กระดองเต๋าของมันแข็งแกร่งทนทานจนกระบี๋บินมิอาจระคาย เกือบจะเป็นชุดเกราะที่แข็งแกร่งที่สุดในยุคปัจจุบัน มันเอาชีวิตรอดมาจากการศึกล้ำครั้งไม่ถ้วนได้ก็ด้วยการพึ่งพาอาศัยชุดเกราะที่ไม่มีวันบุบสลายนี้เอง ค่อย ๆ เติบโตกล้าแข็งจนกระทั่งมีศักดิ์ฐานะเช่นทุกวันนี้

แต่ว่า... ..

มันมองดูอาถุ่ยด้วยสายตาประหวั่นพริ้งพริ้ง กระทั่งชุดเกราะที่ไม่เคยแตกร้าวมาก่อน ยังถึงกับถูกการโจมตีที่คล้ายเรียบง่ายของสตรีประหลาดนี้กระแทกใส่จนปริแตก!

บัดซบ!

ทว่าอาถุ่ยไม่มีทีท่าว่าจะใจดีมีเมตตา สองมือของนางยังคงโหมซัดไม่ขาดสาย

ปัง ปัง ปัง!

การจุ่มอันทรองานภาพกระหน้าซัดใส่เซียงตงดุจดุจดุจดุ

ทุกหมัดเท้าฝ่ามือที่ประเคนเข้าใส่ เซียงตงร่างสะท้านขึ้นเป็นระลอก
หลังจากทนรับการโจมตีต่อเนื่องไม่ขาดสาย ร่างของมันสะบัดเริดไปมา
เหมือนลูกเต๋าถูกเขย่า มันไม่ว่าจะถอยหนีไปทิศทางใดการโจมตีของอาคุย
ล้วนร้อมมันอยู่แล้ว โดยไม่เคยพลาดเป้า

อาคุยยามที่ฟาดฝ่ามือใส่กลางอากาศ พลังสีม่วงในดวงตานางสาธิต
ประกายโชติช่วง ทว่าสายตาของนางไม่เคยมองเซียงตง แต่จับนิงอยู่ที่
จ้วม่อ

ในดวงตาของนางเต็มไปด้วยความห่วงกังวล!

จ้วม่อรู้สึกได้ถึงสายตาห่วงกังวลของอาคุย แต่มันในยามนี้ไม่มีปัญญา
ตอบสนอง ภายในร่างกายมันบังเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวง พลัง
เทพและสังหารปิศาจของมันกำลังหลอมรวมกันอย่างสมบูรณ์!

พลังรูปเกลียวเล็ก ๆ แต่ละเส้นสาย ไหลผ่านไปทั่วร่างกายมันดังหิน
หลอมเหลวอันร้อนระอุ

แผนผังปิศาจรูปดวงอาทิตย์ทั้งสิบ ประหนึ่งดวงสุริยันเจิดจรัส แผลด
เผาด้วยพลังแข็งแกร่งและความร้อนอันชวนสะท้านใจ

สิ่งที่ทำให้จ้วม่อยิ่งประหลาดใจยิ่ง คือพลังเหล่านี้โคจรอย่างเข้มข้น
ไปตามเส้นทางอันเป็นเอกลักษณ์

แต่จ้วม่อไม่มีเวลากระทั่งจะปลาบปลื้มยินดี มีแต่ความตื่นตะลึง เนื่อง
เพราะมันเพิ่งจะค้นพบวิธีการที่แท้จริงในการใช้อุปกรณ์สวรรค์สิบอีกา!

โคจรหมุนเวียน!

เป็นการโคจรหมุนเวียน!

เมื่อดวงอาทิตย์ทั้งสิบโคจรหมุนเวียน พลังอันแกร่งกร้าวไพศาลก็อัดแน่นทะลักล้นอยู่ภายในกายมัน

พลังนี้ผิดแผกแตกต่างจากอุปกรณ์สวรรค์สิบอีกาที่มันเคยเข้าใจมาก่อน เต็มไปด้วยพลังสุดหยางสุดแกร่งกร้าว แต่กลับมิได้อหังการสยบโลกหล้าเช่นเดิม กลับกว้างใหญ่ไพศาลดุจห้วงสมุทร อบอวนอ่อนโยนปานแสงอาทิตย์ยามอรุณรุ่ง

จ้วงม่อโคจรพลังเขตแดนสวรรค์สิบอีกาที่ยังแปลกหน้าสำหรับมันไปตามจิตใต้สำนึก พลังหยางอันเปี่ยมล้นสมบูรณ์ไหลทะลักเข้าสู่เขตแดนสวรรค์สิบอีกาอย่างบ้าคลั่ง

ทันใดนั้น ดวงอาทิตย์ทั้งสิบยิ่งหมุนวนเร่งร้อนกว่าเดิม!

พลังที่ไหลเข้าสู่เขตแดนสวรรค์สิบอีกา ยิ่งทะลักทลายมากขึ้น

จ้วงม่อดูเหมือนเข้าสู่อีกโลกหนึ่ง เขตแดนสวรรค์สิบอีกาพองตัวอย่างรวดเร็ว กวาววับออกทุกทิศทางในบัดดล รอนจนเต็บโตได้ระดับหนึ่งก็ไม่ขยายตัวอีกต่อไป แต่การโคจรหมุนวนของดวงอาทิตย์ทั้งสิบไม่เคยหยุดนิ่ง พลังมากมายมหาศาลยังคงหลากล้นเข้าไปในเขตแดนสวรรค์สิบอีกาอย่างต่อเนื่อง

ความเข้าใจสายหนึ่งค่อย ๆ กระจ่างขึ้นในใจ

ในแง่หนึ่ง ดวงอาทิตย์ร้อนแรงสูงส่งเหนือผู้ใด แต่ในอีกทางหนึ่ง ความร้อนของมันก็ให้กำเนิดสิ่งมีชีวิตทั้งมวล

ดวงอาทิตย์เป็นต้นกำเนิดแห่งสรรพชีวิต!

ประโยคนี้ออกผุดขึ้นในใจ ร่างกายของจ๋มอพลันสะท้อนขึ้นพร้อมกัน!

อุปกรณ์สวรรค์สิบอีกาที่อัดแน่นไปด้วยพลัง เริ่มบังเกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นคำรบสอง

พลังชีวิตแผ่ทะลักอย่างฉับพลัน ต้นหญ้าเขียวงอกเงยขึ้น พวกมันเติบโตด้วยระดับความเร็วอันน่าตระหนก เพียงชั่วพริบตาเดียวก็ก่อเกิดเป็นทะเลหญ้าขึ้นต่อหน้าต่อตาของจ๋มอ จากนั้นต้นไม้เล็ก ๆ ยืดยาวออกมาจากท่ามกลางพงหญ้า พวกมันพุ่งสูงชะลูดขึ้นไปถึงท้องฟ้า กลายเป็นผืนป่าแน่นขนัดและอุดมสมบูรณ์

สัตว์ป่าเริ่มปรากฏขึ้นในราวป่า

จ๋มอคล้ายได้รับแก่นสารของความเข้าใจอีกครั้ง มันเงยหน้าขึ้น จ้องมองไปยังท้องฟ้า

เห็นดวงอาทิตย์แขวนค้ำอยู่กลางหาว

แต่เมื่อพลังไหลเข้ามา ก่อเกิดดวงอาทิตย์อีกหนึ่งดวง

ดวงอาทิตย์ที่สามถือกำเนิด ดวงอาทิตย์ที่สี่ถือกำเนิด

ต้นไม้ใบหญ้าเริ่มเหี่ยวเฉา แผ่นดินเริ่มแตกระแหง สรรพสัตว์ล้มตายเป็นอันมาก!

รอนดวงอาทิตย์ดวงที่สิบปรากฏขึ้นบนฟากฟ้า

เปลวไฟปะทุขึ้น พื้นปฐพีลุกโชติช่วงด้วยทะเลเพลิงอหังการ ท้อง
นภาเปลี่ยนเป็นสีแดงฉาน กระแสเปลวไฟไหลเวียนไปทั่ว แผดเผาสรรพ
สิ่ง พื้นปฐพีที่เคยเปี่ยมไปด้วยชีวิต กลายเป็นขุมนรกโลกันตร์!
เขตแดนสวรรค์สีบอิกา เขตแดนแห่งนรกโลกันตร์!

บทที่ 642 อุ๋อ่วลงมือ

เปี้ยหานพอเห็นจ้วงม่อกับอาگویลงมือ ดวงตาพลันหรี้แคบดุจคมมีด

มันสัมผัสได้อย่างชัดเจนว่ากององครักษ์หยาดพิรุณแทบไม่อาจสะกด
กลั้นได้อีกต่อไป แม้อู๋อ่วฝืนกระบวนทัพของพวกมันยังคงเป็นระเบียบ
เรียบร้อย ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด แต่เปี้ยหานรู้สึกได้ถึงแรงพลุ่งพล่านที่
ซ่อนอยู่ภายใต้ความเยือกเย็น

นี่เป็นสัญญาณที่อยากจะบ่งบอกบรรยาย ที่มีเพียงแม่ทัพเยี่ยงเปี้ย
หานที่จะสัมผัสได้

เปี้ยหานค่อย ๆ สงบใจลง ดวงตายังมาying ลึกล้ำดุจบ่อน้ำโบราณ

เมื่อศัตรูเริ่มอดรนทนไม่ไหว กระเหี้ยนกระหือรือคิดลงมือเต็มที่
มักจะหมายความว่าโอกาสกำลังจะปรากฏขึ้น

กำลังพลของฝ่ายศัตรูมีมากกว่ามันหลายเท่าตัว จำเป็นต้องใช้
ประโยชน์จากโอกาสที่เหมาะสมเจาะพอดี

อุ๋อ่วตัดสินใจลงมือ

หากยามนี้มันยังไม่ลงมืออีก เฉียนชิงกับเซียงตงคงกลายเป็นผีเฝ้า
สนามรบกันทั้งคู่แล้ว กององครักษ์หยาดพิรุณวันนี้สูญเสียดวงเฉียนชิง
กับซ่งหลงไปแล้ว หากยังปล่อยให้เฉียนชิงกับเซียงตงต้องสิ้นชีพไปด้วย
พวกมันจะประสบความสูญเสียหนักหนาสาหัสเกินไป

ยอดเยี่ยมระดับนี้มีใช้จะเสาะหาเข้าสังกัดได้โดยง่าย

“แม่นางท่านนี้ โปรดยังมีไว้มิตรด้วย!”

อู่อวีรวดเร็วยิ่ง พลันปรากฏขึ้นด้านข้างอาภุยก้อยอย่างกะทันหัน ลงมือช่วยเหลือเชิงต่งในบัดดล

สตรีประหลาดและทหารยันต์ทองคำดำแม้มีพลังเข้มแข็ง แต่ละคนมีฝีมือของตน แต่อู่อวีหาได้หวาดหวั่นครั่นคร้ามต่อพวกมันไม่ มันอยู่ห่างจากด่านไสว่เพียงครึ่งก้าว อาจนับได้ว่าเป็นจอมปิศาจด่านไสว่ครึ่งตัว ต่อให้ทอดตาทั่วร้อยเถื่อนแดนทมิฬมันยังเรียกได้ว่าเป็นสุดยอดฝีมือชั้นแนวหน้าผู้หนึ่ง

อู่อวีพอก้าวขึ้นไปกลางเวหา ทันใดนั้นสังหารณ์อันตรายอย่างแรงกล้าพลุ่งขึ้นในใจ

มันใจสั่นสะท้าน ฝ่ามือขวาดืดฟาดขึ้นจากข้างกายตามสัญชาตญาณปัง!

มือข้างนั้นสั่นระริก มันต้องรีบโคจรพลังทักษะปิศาจเข้ามาสะกดพลังแปลก ๆ ที่แตกปะทุอยู่ภายในมือข้างนั้น

นี่คือพลังเทพหรือไม่?

มันยังไม่ทันจะครุ่นคิดอันใดมากมาย การโจมตีของอาภุยกี้โหมซัดเข้ามาเป็นจักรผัน

ฝ่ามือของอาภุยกี้เพียงตบฟาดใส่อากาศธาตุ ไม่ก่อให้เกิดสຸ້มเสียง ไม่มีแสงพลังงาน แต่อู่อวีรู้สึกราวกับว่ามันเป็นมุสิกที่อยู่ภายใต้สายตาของแมว

ชนหัวลูกชี้ชั้นจนสุดปลาย สัณหรณ์อันตรายในใจยิ่งมายิ่งรุนแรงขึ้นทุก
ขณะ

อู่อวี๊ตระหนักถึงความเลวร้ายของสถานการณ์ สีหน้าเปลี่ยนเป็นหนัก
อึ้งเคร่งเครียด ทันใดนั้นนัยน์ตาข้างขวาส่องประกายวาบ ลำแสงสีฟ้า
ครามพวยพุ่งออกมา

อากาศด้านหน้ามันฉีกแข็งตัวเหมือนแผ่นเหล็ก

ปัง!

ฝ่ามือเรียวกามตบฟาดกำแพงอากาศตรงหน้าแตกระเบิด กระแสลม
เย็นเยือกพัดกระโชกไปทุกทิศทาง

อู่อวี๊ตื่นตะลึงวูบ แต่ดวงตาก็ยังร้อนผ่าวกว่าเดิม สมองที่เป็นพลังเทพ!
กระบวนท่าของมันเมื่อครูเรียกว่า ‘น้ำแข็งฟ้าคราม’ เย็นเยียบสุดขีด
สามารถแช่แข็งชั้นอากาศจนแข็งกล้ำเหมือนแผ่นเหล็ก หากมันผู้ใด
กระทบถูก สามารถดับดินสิ้นชีพในชั่วพริบตา

แต่การโจมตีของสตรีประหลาดนางนี้ยากหยั่งคาด ทรงอำนาจ
อย่างน่าอัศจรรย์ คิดไม่ถึงว่าน้ำแข็งฟ้าครามของมันจะถูกทำลายอย่าง
ง่ายดายถึงเพียงนี้!

แต่ถึงกระนั้นอู่อวี๊ก็ยังคงปีติยินดี ความหวังในการก้าวเข้าสู่ด่านไสว้
ของมันในที่สุดก็เริ่มฉายแสงอีกครา หากมันสามารถฝึกปรือพลังเทพจะ
เป็นประโยชน์นับอเนกอนันต์ การบุกฝ่าเข้าสู่ด่านไสว้จะเป็นเพียงเรื่อง
ของเวลาเท่านั้น

อู่อวีกรำศึกโชกโชน พลังฝีมือสูงเยี่ยม เมื่อน้ำแข็งฟ้าครามช่วยปิด
สกัดการโจมตีไว้ชั่วคราว มันก็สามารถตั้งหลักมั่นในทันใด

ปีกค้างคาวสีดำทมิฬคู่หนึ่งแผ่กว้างออกมาบนแผ่นหลังของมัน บน
ขอบของแผ่นปีกเป็นกระดูกสีแดงเลือดที่ปกคลุมด้วยหนามแหลม ลำแสง
ไหลเวียนดุจเปลวไฟ นอกจากนี้มันยังถือเหรียญทองแดงทรงกลมพวงหนึ่ง
ใจกลางเหรียญเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส นับดูมีเจ็ดเหรียญห้อยลงมาจาก
พวงเชือกสีดำ

มันหัวร่อฮึฮะ พลังชัดเหรียญทองแดงเหล่านั้นขึ้นกลางอากาศ

“เหรียญวิเศษใจอำมหิต!” จู๋เชื่อม่านตาหดแคบลงทันควัน สีหน้า
แปรเปลี่ยนเล็กน้อย

เสียงอุทานประโยคนี้พอดังออกมา หลายคนหน้าเปลี่ยนสีทันควัน

ศาสตรamarชั้นนภานับเป็นสุดยอดในบรรดาศาสตรamarทั้งมวล
จากอดีตกาลจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ อาวุธที่มีคุณสมบัติเพียงพอจะจัดเข้า
สู่ทำเนียบศาสตรamarชั้นนภามีอยู่เพียงยี่สิบเล่มเท่านั้น เพียงแต่ยังมี
ศาสตรamarบางเล่มที่ทรงพลังอำนาจและน่าอัศจรรย์ พวกมันแม้ไม่ลึกลับ
สุดหยั่งคาดเท่ากับบรรดาศาสตรamarชั้นนภา แต่ยังคงจัดเป็นยอด
ศาสตรamarในหมู่ศาสตรamarทั้งมวล เจ้านายของศาสตราวิเศษเหล่านี้
หากมิใช่บุคคลอันร้ายกาจก็เป็นเจ้าผู้ครองแคว้นแคว้นแห่งหนึ่ง ยอด
ศาสตรamarในระดับชั้นนี้เพียงถูกจัดอยู่ต่ำกว่าศาสตรamarชั้นนภา
เล็กน้อย เรียกว่าศาสตรamarชั้นปฐพี แต่ละเล่มล้วนเป็นสมบัติวิเศษใน
แดนดิน ที่ผู้คนนับไม่ถ้วนเฝ้าใฝ่ฝันถึง

ศาสตรามารชั้นนภามีทั้งสิ้นยี่สิบชั้น ส่วนศาสตรามารชั้นปฐพีมีหนึ่งร้อยแปดชั้น

เหรัญญวิเศษใจอำมหิตเป็นหนึ่งในศาสตรามารชั้นปฐพีทั้งหนึ่งร้อยแปดชั้นเอง

เหรัญญทองแดงที่ดูธรรมดาสามัญในมือของอู่อวี ไม่มีผู้ใดคาดคิดว่า จะถึงกับเป็นเหรัญญวิเศษใจอำมหิตที่มีชื่อเสียงลือ!

เหรัญญวิเศษใจอำมหิตมีทั้งสิ้นเจ็ดเหรัญญ ไม่มีผู้ใดล่วงรู้ว่าผู้สร้างเป็นใคร แต่ศาสตรามารชั้นนี้มีพลังพิเศษเฉพาะตัว สามารถสร้างเขตแดนได้ด้วยตัวเอง เรียกว่าเขตแดนไม่เป็นผล ภายในเขตแดนนี้ธาตุทั้งห้าตกอยู่ในสภาพปั่นป่วนวุ่นวาย กระทั่งหยินหยางยังจะพลิกกลับตาลปัตร

เจ็ดเหรัญญวิเศษลอยขึ้นสู่ท้องฟ้า แล้วหายวับไปอย่างฉับพลัน

ภาพตรงหน้าอาทักุ่ยแปรเปลี่ยนในบัดดล แผ่นฟ้ากลับกลายเป็นอยู่ใต้ฝ่าเท้าของนาง เหนือศีรษะเป็นแผ่นดินอันกว้างใหญ่ไพศาล

อู่อวีแยมยิ้มเล็กน้อย พลังเทพแม็กล่าแกร่งเกรียงไกร แต่ที่ต่อต้านตรงไปตรงมา ในความเห็นของมันพลังเทพขาดการพลิกแพลง กับพลังที่ยังไม่สมบูรณ์เช่นนี้ มันย่อมมีวิธีรับมือ

ทันทีที่เขตแดนไม่เป็นผลก่อเกิดขึ้น กระทั่งเทพเทวะยังยากจะหลบหนีออกมาได้

แต่เพียงเท่านั้นเอง กร็อบ ปล้นบังเกิดเสียงแตกหักดังมาจากในระยะใกล้ อู่อวีชะงักกึก จากนั้นค่อยมีปฏิกิริยาตอบสนอง สีหน้าแปรเปลี่ยนกลับกลายเป็นสังหรณ์ร้ายแล่นวาบขึ้นในใจ

จริงดังคาด รอนจนมันหันกลับไป ก็พบเห็นเฉียนชิงล่าคอบิดเบี้ยว สอง
ตาเหลือกกลน

ทหารยันต์ทองคำดำเสวยยิ้ม หัวร่อฮึฮึให้แก่อู่อวี

อู่อวีสีหน้าดำคล้ำ อวีไส่วชมดูอยู่ที่นี่ แต่พวกมันกลับสูญเสียยอดยุทธ์
คนแล้วคนเล่า มิหนำซ้ำยังมีสายตาผู้คนนับไม่ถ้วนเฝ้าชมดู หากเรื่องนี้
แพร่สะพัดออกไปย่อมไม่เป็นผลดี มันทราบว่าจะช่วงต้องการรับขบวนของ
เซียวม่อเกอเข้าสังกัด แต่หากต้องเสื่อมเสียหน้ามากเกินไป เช่นนั้นก็ไม่มี
ประโยชน์อันใดอีกแล้ว

ช่วงน่าเสียดายนัก!

หุ่นเชิดพิศาจนี้เมื่อสามารถสังหารเฉียนชิงอย่างง่ายดาย ก็เห็นได้ว่ามี
สติปัญญาสูงมาก หุ่นเชิดพิศาจที่มีความสามารถถึงระดับนี้พันปียากจะ
พบพาน ที่อู่อวีต้องเศร้าเสียดายก็เพราะว่า มันไม่คิดจะเก็บเจ้าหุ่นพิศาจ
ตัวร้ายนี้เอาไว้อีกแล้ว มันจำต้องลงมือเชือดไก่ให้ลิงดู!

เรื่องราวมาถึงขั้นนี้ ก็ไม่อาจแปรเปลี่ยนกลับกลายเป็นได้อีก!

อู่อวีแค้นเสียงอย่างเย็นชา ปีกค้างคาวที่กลางหลังสะบัดพริบ

ทหารยันต์ทองคำดำรอยยิ้มบนใบหน้าพลันแข็งค้าง มันคล้ายถูกบาง
สิ่งสะกดตรึงเอาไว้ ไม่อาจยับเขยื้อนเคลื่อนไหวแม้แต่ปลายนิ้ว

ไม่ว่ามันจะดิ้นรนขัดขืนสักเพียงใด ก็ไม่อาจหลุดรอดเป็นอิสระได้

ทหารยันต์ทองคำดำแตกตื่นจนขวัญหนีดีฝ่อ แผดร้องตะโกนสุดเสียง
“พี่ใหญ่ ช่วยด้วย! ช่วยข้าด้วย!”

อู่อวีพอฟังต้องแค้นหัวร่ออย่างเย็นชา หุ่นเชิดปิศาจตนนี้ช่าง
สนุกสนานน่าสนใจโดยแท้ แต่สีหน้ามันเปลี่ยนเป็นยิ่งเคร่งเครียด “อย่าฝืน
ไปเลย ไม่มีใครจะช่วยเจ้าได้!”

กล่าวพลาทหัวร่อออกมาอย่างกะทันหัน มันถึงกับตอปากต่อคำกับหุ่น
เชิดปิศาจตนหนึ่ง ช่างน่าหัวร่อนัก!

ทหารยันต์ทองคำดำราวกับเสาทองคำที่ปักตรึงแน่น ไม่อาจ
เคลื่อนไหวแม้แต่ปลายนิ้ว ได้แต่ร้องตะโกนโหวกเหวกโวยวายอย่างไม่คิด
ชีวิต

อู่อวีไม่แยแสสนใจมันอีก ตัดสินใจลงมือสังหารให้สิ้นเรื่องสิ้นราว แต่
แล้วทันใดนั้นเอง สัมเสียงแหบพร่าเล็กน้อยพลันกระชิบมาจากทาง
ด้านหลังของมัน “เป็นความจริง?”

อู่อวีตะลึงงัน ก่อนที่มันจะทันได้ตั้งสติ ภาพตรงหน้าก็แปรเปลี่ยนไป
อย่างฉับพลัน

นั่นเป็นฟากฟ้าสีแดงกำผืนหนึ่ง มีดวงอาทิตย์สีบดงแขวนค้างอยู่
กลางหาว แผ่นหินรกร้างแตกกระแหง ปกคลุมด้วยเปลวไฟที่ปะทุขึ้นอย่าง
ไร้ที่สิ้นสุด ในโลกแห่งนี้ไม่มีสิ่งมีชีวิตใดสามารถคงอยู่ เห็นกองกระดูกขาว
โพลนอยู่ทั่วทุกแห่ง ให้ความรู้สึกประหนึ่งแดนมิคสัญญีที่จุดสิ้นสุดของโลก
กำลังก่อตัวขึ้น

เขตแดนสวรรค์สีบอิกา!

อู่อวีสีหน้าเปลี่ยนเป็นเคร่งขรึมจริงจัง

เชียวม่อเกอ! เชียวม่อเกอลงมือแล้ว!

เป็นไปตามที่คาด เห็นเงาร่างผอมสูงที่สะพานกรุงเลียบพิฆาตมังกร
ขนาดมหึมาบนแผ่นหลังปรากฏขึ้นใกล้ ๆ

อู่อวี่สีหน้าสงบลงอย่างรวดเร็ว พลังกวาดมองสำรวจตรวจตราจุ่ม่อ
อย่างสงสัยใคร่รู้ “โอ้ เจ้าเพียงจะฝ่าด่านสำเร็จ? สมกับที่เป็นยอดอัจฉริยะ
โดยแท้! ข้าสังเกตแต่แรกว่าเจ้าอยู่ในขั้นตอนที่ใกล้จะสำเร็จเขตแดน
สวรรค์สวรรค์สิบอีกา แต่บัดนี้เจ้ากลับก่อกำเนิดเขตแดนสำเร็จจริง ๆ
นับว่าไม่ง่ายเลย!”

มันแย้มยิ้มเยือกเย็น ปีกค้างคาวที่กลางหลังโบกสะบัดอย่างแหลมช้า
กระแสน้ำอากาศหมุนคว้างปิดกั้นสายลมร้อนลวกจากเขตแดนสวรรค์
สิบอีกา

“เจ้าเป็นยอดอัจฉริยะของแท้แน่นอน ข้าไม่ยอมรับนับถือก็ไม่ได้
แล้ว” อู่อวี่กล่าวพึมพำกับตัวเอง สองปีกยังกระพือพลี้วไม่หยุดยั้ง “ยัง
เยาว์วัยแต่กลับมีความสำเร็จสูงล้ำถึงเพียงนี้ คนเช่นเจ้าข้าเพียงจะเคยพบ
พานเป็นครั้งแรก”

วาจาฟังคล้ายยกย่องชมเชย แต่สีหน้าของมันกลับเต็มไปด้วยความ
ไม่ยอมรับนับถือ

“เจ้ายังฝึกปรือพลังเทพ ของวิเศษที่หลายคนเฝ้าใฝ่ฝันถึง เจ้าช่างมี
โชควาสนานัก” มันสั่นศีรษะ แล้วกล่าวอย่างจริงจัง “แต่วันนี้เจ้ามีเพียง
หนทางเดียว ยอมเชื่อฟังและยอมจำนนแต่โดยดี จงสาบานตนว่าจะ
สวามิภักดิ์ต่ออู่อวี่ของข้า ต่อไปรับรองว่าเราจะไม่ปฏิบัติต่อเจ้าอย่างไม่
เป็นธรรม หากเจ้ายังยืนกรานต่อต้านแข็งขืน ก็อย่าได้โทษว่าข้าไร้น้ำใจ

อ้อ แทบลิ้มบอกต่อเจ้า ข้ายังมีฝีมือในวิชาลับสำหรับความวิญญานคัน
ความทรงจำอีกด้วย”

อู่อวีพลันแยมยิ้มเล็กน้อย “เจ้าคงรู้สึกลำบากมากกระมัง?”

จ้วม่อร่างสะท้านขึ้นเล็กน้อยแทบสังเกตไม่เห็น

“เขตแดนสวรรค์สิบอีกานี้ แกร่งกร้าวเกินกว่าที่พลังฝีมือของเจ้าใน
ยามนี้จะทนทานรับไหว เจ้าเมื่อบรรลุความเข้าใจถึงระดับนี้ ก็นับว่ามี
พรสวรรค์สูงล้ำยิ่ง แต่น่าเสียดายที่สังขารร่างกายของเจ้ายังคงไล่ตามไม่
ทัน”

อู่อวีกล่าวเสียงราบเรียบ “ข้าที่ให้โอกาสเจ้า เพียงเพราะเจ้ามี
ความสามารถ เขตแดนสวรรค์สิบอีกาของเจ้าหากสำเร็จสมบูรณ์ เจ้าอาจ
สะกดข่มข้าได้บ้าง แต่ยามนี้เจ้ายังมีใช้คู่มือของข้า จงยอมจำนนแต่โดยดี
เถอะ เจ้าไม่มีโอกาสได้ช่วยแม่แต่น้อย”

“มารดามันเถอะ ช่างพรั้มพิไรมากความโดยแท้!” จ้วม่อฝืนบังคับ
ตัวเองให้แค้นเสียงอย่างเย็นชา มือขวาที่ซ่อนอยู่ด้านหลังสันสะท้าน
เล็กน้อย มันพยายามระงับยับยั้งอย่างสุดความสามารถ

อู่อวีสั่นศีรษะ “คนยิ่งชาญฉลาด ยิ่งไม่เห็นโทษไม่หลังน้ำตา”

กล่าวจบคำ สองปีกพลันสะบัดพริบ

กระแสดมพนปรากฏขึ้นตรงหน้ามันอย่างกะทันหัน

สายลมหมุนคว้างอย่างแรงร้อน ก่อเกิดเป็นเสาพายุที่ยิ่งมายิ่งกราด
เกรี้ยวหนาหนัก เริ่มม้วนกวาดเศษหินเศษทรายบนพื้นขึ้นในลมพายุ เพียง

ชั่วพริบตา เสพายุกลับกลายเป็นสูงใหญ่หลายจั้ง และยังคงขยายตัวอย่าง
ไม่หยุดยั้ง

จ้วม่อไม่กล่าวคำใด ดวงอาทิตย์ทั้งสิบบนฟากฟ้าหมุนปั่นอย่างแฉ่ม
ซ้ำ

ตุ้ม!

ทันใดนั้นเอง เสพเพลิงหลายสิบสายระเบิดขึ้นจากพื้น กลืนกินอู่วี่ลง
ไปในบัดดล

“ไม่มีประโยชน์”

ลุ่มเสียงของอู่วี่กลับดังมาจากเบื้องหลังจ้วม่อ

มันปรากฏกายขึ้นด้านหลัง เปลวไฟไม่ระคายผิวมันแม้แต่น้อย เสพ
พายุยังดูดกลืนเปลวไฟจำนวนมากเข้าไปด้วย ก่อตัวเป็นพายุหมุนขนาด
ยักษ์ที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางมากกว่าห้าลี้ ประหนึ่งเสาศวรรค์ที่เชื่อมต่อฟ้า
ดินเข้าด้วยกัน กระทั่งดวงอาทิตย์บนท้องฟ้ายังต้องหม่นหมองสีส้ม

เศษหินเศษทรายปลิวเวียนว่อน แผ่นดินสะท้านสะเทือนเหมือน
ลูกเต๋าถูกเขย่า

จ้วม่อสีหน้ากลับกลายเป็นขัดตากว่าเดิม แต่มันยังคงเร่งเร้าพลังทั่ว
ร่าง หมุนปั่นดวงอาทิตย์ทั้งสิบอย่างไม่หยุดยั้ง

ดวงอาทิตย์ปล้นลูกไหม้!

โลกเบื้องหน้าเริ่มหลอมละลาย ก้อนหินดินทรายเริ่มหลอมเหลว มวล
หินหลอมเหลวปะทุออกมาตามรอยแยกของแผ่นดิน เพียงชั่วกะพริบ

ตาเดียว มวลหินหลอมเหลวก็ไหลหลังเป็นแม่น้ำหินหลอมเหลวนับไม่ถ้วน
ตัดไขว้ไปมาดุจตาข่าย

“เจ้าทำให้ข้าผิดหวัง” อุ๋อวี่กล่าวอย่างเฉยชา แทบจะในเวลาเดียวกัน
ดวงตาสาดประกายเย็นเยียบ

มันค้นพบตำแหน่งของเขี้ยวม่อเกอ

นับตั้งแต่อุ๋อวี่ก้าวเข้าสู่ระยะเขตแดนของเขี้ยวม่อเกอ มันก็ไม่สามารถจับตำแหน่งที่แน่นอนของเขี้ยวม่อเกอได้อีก เขตแดนสวรรค์สิบ
อีกาเป็นเขตแดนของเขี้ยวม่อเกอ กลิ่นอายของเจ้าของเขตแดนมักถูกซ่อน
เร้นอยู่ไว้เป็นอย่างดี อุ๋อวี่เพียรใช้วาจาครบถ้วนสมาธิฝ่ายตรงข้าม
จนกระทั่งเผยตำแหน่งของตนออกมา

อย่าได้เห็นว่ามันกล่าวอย่างปลอดโปร่งสบายใจ แท้ที่จริงอุ๋อวี่
ระมัดระวังเขตแดนสวรรค์สิบอีกาเป็นอย่างยิ่ง นี่คือเขตแดนอันดับหนึ่ง
แห่งด่านเจียง ทรงพลานุภาพสุดฟ้าสุดดิน หากมันต้องปะทะด้วย แม้ได้ช่วย
ยังต้องจ่ายค่าตอบแทนไม่น้อย

แต่หากมันสามารถค้นพบตำแหน่งที่แน่นอนของเขี้ยวม่อเกอ มัน
จะต้องได้ชัยชนะอย่างแน่นอน!

อุ๋อวี่รอจนค้นพบตำแหน่งของเขี้ยวม่อเกอ พลันจู่โจมสังหารโดยไม่
รีรอลังเล มันแม้กล่าววาจาเกลี้ยกล่อมมากมาย แต่ยามลงมือกลับไม่อ้อม
รั้งยังมือแม่แต่น้อย ทุ่มเทใช้กระบวนทำสังหารอย่างสุดกำลัง!

มันไม่มีเจตนาจะไว้ชีวิตเขี้ยวม่อเกอแม่แต่น้อย!

‘ตะขอค้างคาว!’

จ้วม่อรู้สึกร่างแข็งทื่อ ร่างกายถูกพลังอันกล้าแข็งขุมหนึ่งสะกดตรึง
เอาไว้อย่างแน่นหนา พลังขุมนี้แปลกพิสดารยิ่ง ไม่ว่ามันจะดี้นรนอย่าง
รุนแรงเท่าใด ก็ไม่อาจหลุดรอดเป็นอิสระได้

วู่ม ทันใดนั้นอู่อวีปรากฏกายขึ้นด้านหลังจ้วม่อ ปีกคาวคาวราวกับ
ดาบยักษ์สองเล่ม ฟาดฟันคมแสงสีเขี้ยวใส่จ้วม่ออย่างหักโหม

อู่อวีมีความเชื่อมั่นอย่างเปี่ยมล้นว่าดาบนี้สามารถผ่าร่างเขี้ยวม่อเกอ
ออกเป็นสองส่วน

ในเวลานี้เอง จ้วม่อคล้ายไม่ได้สังเกตเห็นมฤตยูคร่าชีวิตที่ฟาดฟันมา
จากทางด้านหลัง บนใบหน้าพลันผุดรอยยิ้มลึลับวูบหนึ่ง

บทที่ 643 ดุเดือด

เมื่อรอยยิ้มลับปรากฏขึ้นบนใบหน้าจ๋วม่อ อุ๋อวี่ที่อยู่ด้านหลังอุ๋อวี่ไม่อาจมองเห็นได้ แต่ไม่ทราบเพราะเหตุใด มันพลันบังเกิดความรู้สึกหัวใจแทบกระดอนออกมา เชี่ยวม่อเกอไช่ยังมีลวดลายใดซ่อนอยู่ในแขนเสื้ออีกหรือไม่?

แต่ถึงกระนั้น มันอยู่ในสภาวะท่มเทใช้กระบวนการอย่างสุดกำลังแล้ว การโจมตีนี้มันไม่ได้อ้อมรั้งสิ่งใดไว้แม้แต่น้อย! ปีกของมันรวดเร็วจนแทบจะเลือนหายไปกับอากาศธาตุ กระทั่งเสียงกรีดฝ่าอากาศยังไล่ติดตามไม่ทัน! ต่อให้มีขุนเขามหึมากั้นขวางอยู่เบื้องหน้า มันก็เชื่อมั่นว่าสามารถตัดขาดเป็นสองท่อน

ทันใดนั้นเอง สองปีกของมันเกิดความเจ็บปวดอย่างรุนแรง ปีกที่ไม่อาจทำลายได้ของอุ๋อวี่ พลันมีเลือดพุ่งกระฉูดออกมาดูจน้ำพุ

ความเจ็บปวดที่ไม่อาจบอกบรรยายได้เล่นปราดมาจากปีกทั้งสองข้าง
อู๋อวี้โบหน้าขาวเผือดในบัดดล

ปีกทั้งสองคล้ายถูกมีดบางเฉียบตัดขาดเป็นหลายสิบชิ้น กระจัด กระจาย
ไปในอากาศอย่างเหลือเชื่อ!

เห็นเส้นใยบางเฉียบราวเส้นผมหลายสิบเส้นสะบัดพลิวแวบวับอยู่ใน
อากาศ หากมิใช่ว่าเส้นใยมหาประลัยเหล่านี้เปื้อนเลือดของมัน อู๋อวี้จะไม่
มีทางสังเกตเห็นพวกมันแม้แต่บ่อย

นี่มันอะไรกัน?

อู๋อวี้รู้สึกหวาดสะพรึงสุดระงับ

แต่มันยังไม่ทันได้ตอบสนอง ร่างกายพลันถูกรัดตึงอย่างแปลกประหลาด
เส้นใยรับรู้ลักษณะนับไม่ถ้วนรัดพันทั่วร่างของมันอย่างแน่นหนา เส้นใย
เรียวบางที่มองไม่เห็นเหล่านี้แข็งแกร่งยิ่ง พวกมันเริ่มรัดแน่น กระชับขึ้น
เรื่อย ๆ เนื่องจากเส้นใยเหล่านี้บางยิ่ง แต่แน่นเหนียวทนทาน ยิ่งพวกมัน
จึงคมกล้ายิ่งกว่าใบมีด! กระทั่งสังขารปิศาจอันแกร่งกร้าวของ อู่อวี่ ยังไม่
อาจรอดพ้นจากการถูกเชือดเฉือนด้วยเส้นใยเล็ก ๆ เหล่านี้

ปิด!

ละอองเลือดเล็ก ๆ ฉีดพ่นออกมาจากทั่วร่างของอู่อวี่ เส้นใยบางๆ บาดลึก
เข้าไปในเลือดเนื้อของมันอย่างน่าสยดสยอง

สายใยสามพันอาวุธ!

เป็นสายใยสามพันอาวุธที่กระทั้งกรงเล็บพิฆาตมังกรยังต้องยอมสยบ
ลำพังอู่อวี่ไหนเลยจะมีพลังพอที่จะต้านทานพวกมันได้

ตะขอที่มีพบนร่างจิ้งม่อก็ไม่ได้หายไปเช่นกัน มันยังถูกสะกดตรึงไว้อย่าง
แน่นหนา แต่รอยยิ้มเจิดจ้ากว่าเดิม นับตั้งแต่แรกเริ่มมันก็ทราบดีแก้ไข
ด้วยเขตแดนสวรรค์สืบอีกาที่มันเพิ่งจะสำเร็จ โอกาสเอาชนะอู่อวี มีไม่มาก
นัก

ดังนั้นมันเดิมพันกับสายใยสามพันอาวรณ์ สายใยสามพันอาวรณ์เป็นของ
วิเศษที่กระทั่งสิ่งดูร้ายอำมหิตเช่นกรงเล็บพิฆาตมังกรยังต้องสยบ ใช้
จัดการกับอู่อวี สมควรไม่มีปัญหาใด

เพื่อล่อลวงให้อู่อวีเข้ามาใกล้ มันต้องใช้ความพยายามไปไม่น้อย แสร้ง
เผยจุดอ่อนวิน แสร้งเป็นเย่อหยิ่งโอหัง

เคราะห์ดีที่ผลลัพธ์เป็นไปตามคาด สายใยสามพันอาวรณ์สามารถ สลับ
สับเปลี่ยนไปมา ระหว่างจับต้องได้และจับต้องไม่ได้

ทั้งสองคนต่างฝ่ายต่างสะกดตริ้งอีกฝ่ายเอาไว้ แต่อย่าได้ลืมเตือนว่า พวก
มันยังคงอยู่ภายในเขตแดนสวรรค์สืบอิกาของจ๋วม่อ

จ๋วม่อต้องทุ่มเทแรงกายแรงใจไปไม่น้อยในการจับตัวอู่วี่ เมื่อ ประสบผล
ไหนเลยจะมัวมารีรอลังเล กระบวนทำสังหารตามติดมาทันควัน

ดวงอาทิตย์ทั้งสิบบนฟ้าพลันหมุนคว้างอย่างเร่งร้อน

วูม!

เปลวไฟที่เบาบางยิ่ง ปะทุขึ้นจากด้านล่างของอู่วี่

ประกายแสงสีฟ้าฉวยขึ้นบนร่างของอู่วี่ สกัดกั้นเปลวไฟเอาไว้ได้ อย่าง
ทันท่วงที ภายใต้อชนพลังงานสีฟ้า อู่วี่มีสีหน้าน่าสะพรึงกลัวทั่วร่างชุ่มโชก

ด้วยโลหิต ดวงตาสาดประกายฆ่าฟันอย่างเกรี้ยวกราด มันพลันกัดปลาย
ลิ้น

ทันใดนั้นโลหิตบนร่างของมันเคลื่อนไหวรากับมีชีวิต ผงแมลงปศาจ
ขนาดเท่านิ้วหัวแม่มือไต่ออกมาจากเลือดของมัน

แมลงปศาจเหล่านี้ปกคลุมทั่วรอยเลือด บนร่างของพวกมันสามารถ
มองเห็นแผนผังปศาจเล็กละเอียด พวกมันปีนไต่ไปตามร่างกายของอู่อวี้อย่าง
ประเปรียว

แมลงปศาจโลหิตเหล่านี้เมื่อเคลื่อนไหว ชั่วแสงสีโลหิตที่พวกมัน
ปลดปล่อยออกมาก็ห่อหุ้มทั่วร่างของอู่อวี้อย่าง

ในเวลานี้แสงสีฟ้าไม่อาจต้านทานเปลวไฟสีทองจาง ๆ ได้อีก พลัน สลาย
หายไปกับตา

จ้วม่อบังเกิดความรู้สึกเลวร้ายขึ้นมา ประกายแสงสีเลือดกลับแข่งแกร่ง
ทนทานยิ่ง แม้ว่าถูกเผาผลาญเสียงดังได้ยินถนัดชัดเจน ช้ำยัง ค่อย ๆ ลด
ขนาดลง แต่เป็นไปอย่างเชื่องช้ายิ่ง

เปลวไฟสีทองอ่อนเป็นหนึ่งในไม้ตายสุดท้ายของจ้วม่อ

เมล็ดผลึกสุริยันอยู่ภายในร่างกายมัน พลังเทพที่มันฝึกปรือยังผสาน
รวมเข้ากับเขตแดนสวรรค์สิบอีกา ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่คาดไม่ถึง
ขึ้นกับเขตแดนสวรรค์สิบอีกา

เปลวไฟเทพสุริยันเป็นหนึ่งในสิ่งเหล่านั้น

แรกเริ่มเดิมที เปลวไฟแห่งเขตแดนสวรรค์สิบอีกา สมควรเป็นเปลวไฟอีกา
ทองคำซึ่งเป็นเปลวไฟระดับเจ็ด ตามตำนานเล่าว่าอีกาทองคำสามขว้าง
ปกคลุมด้วยเปลวไฟ และเปลวไฟที่ทรงพลังอำนาจที่สุดของมัน อยู่ที่เท้า
ทั้งสามนั่นเอง เปลวไฟเหล่านี้จึงถูกเรียกขานว่าเปลวไฟเท้าอีกาทองคำ

แต่จ๋วม่อมีดวงอาทิตย์ที่ยังไม่เติบโตเต็มที่อยู่ภายในกาย เมล็ดผลึกสุริยัน
เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เขตแดนสวรรค์สืบอิกาของจ๋วม่อยกระดับพลัง
อำนาจขึ้นไปอีกชั้น

แต่สาเหตุที่แท้จริงที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ขึ้น ก็คือการที่พลัง
เทพของจ๋วม่อผสมผสานรวมกับสังขารปิศาจของนั่นเองเปลไฟทำอิกา เมื่อ
สัมผัสถูกพลังเทพสุริยัน จึงบังเกิดการเปลี่ยนแปลงไปตามธรรมชาติ
ก่อให้เกิดเปลวไฟชนิดใหม่ที่กว้างแกร่งอหังการสุดเปรียบปาน

ไฟกำเนิดใหม่นี้ไม่เคยถูกจารึกไว้ในประวัติศาสตร์ ดังนั้นจ๋วม่อเรียก มันว่า
เปลวไฟเทพสุริยัน

เปลวไฟเทพสุริยันกว้างแกร่งอหังการยิ่งกว่าเปลวไฟใดที่จ๋วม่อเคย พบ
เห็นมาทั้งหมด หากมิใช่ว่าตัวมันเองเป็นผู้ให้กำเนิดเปลวไฟนี้ มันจะไม่
กล้ากระทบถูกเปลวไฟมีแม่แต่ปลายเล็บ

ลําพังเปลวไฟทำอีกาก็จัดเป็นเปลวไฟระดับเจ็ด เปลวไฟเทพสุริยันนี้ยัง
เหนือล้ำยิ่งกว่าอาจบรรลุถึงระดับแปด แต่กระทั่งเปลวไฟที่ร้ายกาจถึง
เพียงนี้ กลับยังคงถูกชั้นแสงสีโลหิตของฝายตรงข้ามหยุดยั้งเอาไว้ได้ จั้ว
ม่อไหนเลยจะไม่ตระหนกตกใจได้?

สิ่งของผีसाงนี้คืออะไรกัน?

อู่อวี ที่เป็องหลังมานโลหิตยังอัศจรรย์ใจยิ่งกว่าจั้วม่อเสียอีก แมลงปิศาจ
โลหิตเหล่านี้เป็นสุดยอดกระบวนการช่วยเหลือชีวิตของมัน พวกมันเรียกว่าแมลง
คํางคาวโลหิต อู่อวีมักป้อนพวกมันด้วยพิษร้ายสารพัดชนิด คํางคาวโลหิต
หลากหลายสายพันธุ์ รวมถึงเลือดของตัวเองด้วย

แมลงคํางคาวโลหิตเหล่านี้อาจเรียกได้ว่าไม่มีวันตาย เว้นเสียแต่ว่า ฝาย
ตรงข้ามเป็นจอมปิศาจด้านไสว มิเช่นนั้นศาสตรามารสามัญทั่วไปและ
เปลวไฟแทบทุกประเภทไม่บังเกิดผลต่อแมลงเหล่านี้แมลงคํางคาวโลหิต

เหล่านี้ยังสามารถเดินทางผ่านมิติช่องว่างได้ตั้งใจปรารถนา ยากจะระวัง
ป้องกัน ยิ่งยากที่จะรับมือ หากพวกมันเจาะทะลวงเข้าไปในร่างของศัตรู
จะสูบก้อนโลหิตและพลังงานของเหยื่อจนแห้งเหือด

หลายปีมานี้พลังฝีมือของอุ่อวีรูดหน้าก้าวไกล แทบไม่เคยลงมือต่อสู้กับ
ผู้อื่นอีก แต่กระนั้นมันยังเฝ้าฟุ่มพักเลียงดูแมลงค้ำคาวโลหิตเหล่านี้
อย่างระมัดระวัง

ในยามคับขันอันตรายถึงชีวิต มันปลดปล่อยแมลงค้ำคาวโลหิต เหล่านี้
ออกมาโดยไม่คำนึงถึงค่าตอบแทนที่ต้องจ่าย แต่มันไหนเลยจะคาดคิด ว่า
ชั้นแสงโลหิตที่เกิดจากแมลงค้ำคาวโลหิตกลับไม่อาจหยุดยั้งเปลวไฟ
ของเขตแดนอีกาทองคำได้

ปฏิกิริยาแรกของมันก็คือ นี่เป็นไปได้!

เขตแดนสวรรค์สิบอีกาแม้จัดอยู่ลำดับแรกในด้านเจียง แต่เชียวม่อเกอเห็น
ได้ชัดว่ายังไม่อาจก่อกำเนิดรูปแบบที่สมบูรณ์พร้อม นอกจากนี้พลังอัน
เป็นที่สุดของเขตแดนสวรรค์สิบอีกาเน้นหนักที่ความสามารถ ในการ
ควบคุมพลังของฟ้าดิน หาใช่เปลวไฟไม่ ไหนเลยจะมีเปลวไฟที่ทรง
อานุภาพเช่นนี้อยู่ด้วย?

มีอีกสิ่งหนึ่งที่มันพบว่ายากจะเชื่อได้ลง คือการที่เส้นใยโปร่งใสบน ร่างมัน
ถึงกับสะกดตรึงแมลงค้างคาวโลหิตเอาไว้ได้!

แมลงค้างคาวโลหิตทั้งหมดถูกตรึงเอาไว้อย่างแน่นหนา ไม่อาจหลุดรอด
ออกมาได้ อย่างว่าแต่จะเคลื่อนผ่านช่องว่างมิติเลยแค่ขยับออกห่าง จาก
ร่างของมันยังทำไม่ได้!

มองดูมันโลหิตคุ้มกายของมันค่อย ๆ ถูกแผดเผาไป ความสิ้นหวัง เกาะ
กุมหัวใจของมันอย่างแน่นหนา

“ใครก็ได้รีบมา! รีบมาช่วยข้าเร็ว!”

เสียงตะโกนโหยหวนดังสะท้อนก้องอยู่ในเขตแดนสวรรค์สิบอีกา แต่ไม่
อาจหลุดผ่านออกมาจากเขตแดนได้

จ๋มมือเองก็ตื่นตระหนกสุดระงับ ยามนี้พลังทั้งหมดของมันมุ่งเน้นไปยัง
การเร่งเร้าพลังเทพสุริยัน ไม่มีเวลาไปสนใจอย่างอื่น หากมีคนเข้ามาช่วย
เจ้าผู้นี้จริง เช่นนั้นก็ไม่ได้แล้ว

ชั่วพริบตาที่อยู่อึดใจเดียวเหวี่ยงวิเศษใจอำมหิตออกมา ก่อเกิดเขตแดนไม่เป็น
ผลกักขังอากุ่ยไว้ภายใน เชียงตงค่อยหลุดรอดจากการโจมตีปานพายุโหม
ของอากุ่ย และถอยหลบห่างออกมาทันทีถึงยามนี้ค่อยได้พักหายใจ หาย
คอในที่สุดสามารถสงบใจลงได้บ้าง

เห็นสตรีอัปลักษณ์ที่น่าสะพรึงกลัวกลับถูกอึดใจที่กักตัวเอาไว้โดยง่ายตาย
เชียงตงถึงโลกดินดีขึ้นมา

อู๋อู๋วี้ ต้าเหริน สม่กับที่รังลำดับแรกในสิบองครักษ์หยาดพิรุณ! พลังฝีมือ
ของอู๋อู๋วี้ ต้าเหรินช่างสุดหยั่งคาดโดยแท้

ต่อมาเห็นอู๋อู๋วี้ต้าเหรินสามารถหยอกเข้ากับเซียวม่อเกอในเขตแดนสวรรค์
สิบอีกาอย่างปลอดโปร่ง มันยังรู้สึกคาดหวังมากกว่าเดิม เนื่องจาก
ความหวาดกลัวและเลื่อมเสียหน้าที่มันได้รับ เซียงตงใครสังหารคน กลุ่มนี้
ด้วยน้ำมือของตน

แต่แล้วเรื่องที่บังเกิดขึ้นหลังจากนั้นกลับทำให้มันอ้าปากค้างเย็นวาบ ไป
ถึงไขสันหลัง

ชั่วพริบตาจุประกายไฟ อู๋อู๋วี้ต้าเหรินกลับรับบาดเจ็บสาหัส มีหน้าซ้ำยัง
คล้ายมิอาจขยับเคลื่อนไหวได้?

มองดูอุ๋อวี่ ต้าเหรินถูกเปลวไฟไหมกลืนกินลงไป เชียงตงหวาดหวั่นจน
ขวัญหนีดีฝ่อ แทบหมุนตัวหลบลิ้นเหินน้ำทันควัน เควาะห์ดีที่ชั้นแสงสี
เลือดเปล่งออกมาจากร่างของอุ๋อวี่ ต้าเหรินหยุดยั้งเปลวไฟเอาไว้ได้

เชียงตงเป็นคนชาญฉลาดผู้หนึ่ง มันเห็นได้ทันทีว่าเขตแดนสวรรค์สืบอีกา
ของเซียวม่อเกอถูกอุ๋อวี่ ต้าเหรินหยุดยั้งเอาไว้ได้ ทั้งสองฝ่ายตกสู่สภาพ
ชะงักงัน

ความคิดนั้นหาญกล้าบ้าบิ่นประการหนึ่ง พลันผุดขึ้นในใจมัน

หากขึ้นสามารถช่วยเหลืออุ๋อวี่ ต้าเหริน ต่อไปในภายภาคหน้า ภายใต้อ้อม
ธงของอวี่ไฉว้ มันอาจสามารถเรียกลมเรียกฝนได้ตั้งใจ! อุ๋อวี่ ต้าเหรินเป็น
ยอดฝีมือลำดับหนึ่งในสังกัดอวี่ไฉว้ ทั้งยังเป็นบุคคลที่ได้รับความไว้วางใจ
มากที่สุด

แสวงหาความมั่งคั่ง ท่ามกลางความสับสนเสี่ยงอันตราย!

ความคิดนี้พอบังเกิด เชียงตุงขบگرامแน่น มันหมุนตัวกลับไปโตมา
ทะยานเข้าหาจั่วม่ออย่างเด็ดเดี่ยว

“ฮ่า คิดลอบเล่นเล่ห์กลหรือ?” ทหารยันต์ทองคำดำไผ่ล่อออกมาขวาง หน้า
ด้วยสายตาดูถูกเหยียดหยาม เนื่องเพราะอยู่วิไม่ได้สนใจมันอีก เฮยจิน จึง
หาทางสลัดหลุดออกมาจากตะขอค้ำคาว ได้ในที่สุด

มันจ้องมองเชียงตุงด้วยรอยยิ้มประสงค์ร้าย

เชียงตุงหัวใจเย็นเฉียบ มันไฉนหลงลืมเทพเจ้าแห่งภัยพิบัติตอนนี้ไป เสีย
ได้?

เฉียนชิงดับดินสิ้นชีพภายใต้เงื้อมมือของเจ้าหนปีศาจประหลาดตนนี้เอง
แม้ว่าพลังที่เฉียนชิงปกปิดซ่อนเร้นเอาไว้จะทำให้ทุกผู้คนตื่นตะลึง แต่ถึง

กระนั้นภายใต้กำมือของหุ่นปีศาจสีทองคำเข้มนี้ ฉะนั้นจึงยังคงตกตาย ใน
สภาพน่าสังเวช

บัดจบ

ภายใต้สายตาพวดสะพรั่งของเขียงตง ทหารยันต์ทองคำคำคำเสยะยัม ให้
อย่างมีไมตรีจิต

วู่ม วู่ม วู่ม

เงาร่างหลายสิบสายสาดพุ่งออกมาจากกององครักษ์หยาดพิรุณอย่าง
พร้อมเพรียง พวกมันเห็นอุ่อวี่ดำเหรินตกอยู่ในห้วงอันตราย รีบเร่งรุดมา
ช่วยเหลือ

หมู่หลงกับพวกพอเห็นเช่นนั้น ก็พากันเห็นร่างขึ้นขัดขวาง

ทั้งสองฝ่ายเริ่มปะทะหักหาญอย่างดุเดือดบนฟากฟ้า

ซู่หลงกับพวกแม่ม้าสามารถเรียกได้ว่าอยู่เหนือระดับพลังทั่วไปในแดนปีศาจ แต่พวกมันเพิ่งผ่านการทำศึกอย่างดุเดือดเลือดพล่าน ช่วงขณะนี้ เป็นช่วงเวลาพวกมันเหน็ดเหนื่อยถึงที่สุด ในเวลาเช่นนี้พวกมันได้แต่เลี้ยงชีวิตเข้าต่อสู้อย่างเดียว แต่เมื่อรวมกับที่พวกมันมีฝีมือในการร่วมมือประสานงาน ยามกะทันหันจึงปิดสกัดการโจมตีระลอกนี้เอาไว้ได้อย่างหมดจด

ศึกอันดุเดือดรุนแรงที่กลางเวหา แทบจะอยู่นอกเหนือจินตนาการ ของผู้คน

คนอื่น ๆ เฝ้าชมดูอย่างงุนงงความทรหดอดทนของบรรดาบริวารของเซียว ม่อเกอบันดาลให้ทุกคนล้วนอัศจรรย์ใจ พวกมันเข้าใจว่าบริวารเหล่านี้ เมื่อเผชิญศึกหนักกับกองโจรตระกูลหมิง ก็สมควรเหน็ดเหนื่อย แทบตาย

แล้ว แต่คาดไม่ถึงว่าเผชิญหน้ากับกององครักษ์หยาดพิรุณอัน กระเดื่อง
ดังคนเหล่านี้กลับยืนหยัดต่อสู้ไม่ถอยแม้สักก้าวเดียว

บริวารอันกล้าแกร่งถึงเพียงนี้ เชี่ยวม่อเกอไปควานหาจากที่ใด?

หลายคนพบว่ายากจะเข้าใจได้จริง ๆ พวกมันล้วนเผชิญศึกหนักกับ
กองโจรตระกูลหมิงด้วยตัวเองเช่นกัน แต่นอกเหนือจากพวกจู่เชอไม่ก็คน
แล้ว คนอื่นๆ แทบทั้งหมดล้วนเหน็ดเหนื่อยจนแทบจะสิ้นแรงโดยสิ้นเชิง

ทันใดนั้นเอง สุ่มเสียงแปลกประหลาดดังกึกก้องไปทั่วสนามรบ

เห็นค่ายกลไม่เป็นผลซึ่งก่อเกิดจากพลังของเหรีญวิเศษใจอำมหิต กลับ
ถูกแบ่งออกเป็นสองส่วน ประหนึ่งถูกมีอมหาัยักษ์ฉีกกระชากออกจากกัน
ภาพภายในเขตแดนไม่เป็นผลหายวับไป ท่ามกลางเสียงสดไสดังระรัว
เหรีญวิเศษใจอำมหิตทั้งเจ็ดทยอยหล่นร่วงดับแสงอยู่บนพื้น

อากุ่ยยืนตระหง่านอยู่กลางอากาศโดยไร้เสียง เหตุแปรเปลี่ยนอย่าง
ฉับพลันนี้ก็เปลี่ยนแปลงสภาพในสนามรบด้วย

ฝ่ายซู่หลงย่อมคึกคักขึ้นอีกโข ในขณะที่เหล่าองครักษ์หยาตพิรุณหน้า
เขี้ยวคล้า พวกมันล้วนประจักษ์ชัดว่าสตรีประหลาดนางนี้น่าสะพรึงกลัว
เพียงใด!

เหล่าองครักษ์หยาตพิรุณถอยกรูดในบัดดล

ในเวลานี้เอง ทัวทั้งสนามรบอันสับสนวุ่นวาย กลับถูกกลบกลืนอยู่ ภายใต้อ
เสียงถอนหายใจเบา ๆ คราหนึ่ง

เป็นสຸ່มเสียงจากบนรถศึกของอวีไสว้ “เราผู้เป็นแม่ทัพใหญ่ผิดหวัง กับ
พวกเจ้ายิ่ง หรือว่าต้องให้เราผู้เป็นแม่ทัพใหญ่ต้องลงมือต่อสู้ด้วย ตัวเอง
จริงๆ ”

เหล่าองค์กรภัยพิภพที่หวาดหวั่นลนลานพลันหน้าแดงฉาน สองตา
แดงกำด้วยสายเลือด แต่ละคนโถมกลับเข้าหาวงต่อสู้อย่างเกรี้ยวกราด
คลุ้มคลั่งบรรดา ยอดทหารแห่งกององค์กรภัยพิภพไม่อาจจะยับยั้ง
ตัวเองได้อีกต่อไป พวกกันทะยานเข้าสู่สนามรบอย่างพร้อมเพรียง

ภายในชั่วพริบตา กององค์กรภัยพิภพรุกคืบรุดหน้า ช่วซึ่งเป็นฝ่ายมี
เปรียบ

แต่ในเวลานี้เอง ไม่มีผู้ใดทันได้สังเกตเห็นประกายคมกล้าดุจคมมีดใน
ดวงตาของเปี้ยหาน

บทที่ 644 เสากะทุ้งเมืองอีกาทองคำ

เปี้ยหานบังเกิดความรู้สึกว่ากององครักษ์หยาดพิรุณเริ่มเผยสัญญาณของการหละหลวม กลับกลายเป็นไม่มีระเบียบวินัย ยามนี้พากันขึ้นเมื่อพากันโถมทะยานออกไปทีละคนสองคน กำแพงเหล็กกล้าสุดแกร่งก่อนหน้านี้ก็เริ่มจะกระจัดกระจาย

ภายใต้การปลุกเร้าของอวีไสว่ ยอดทหารเลือดระอุแห่งกององครักษ์หยาดพิรุณเริ่มโถมโจมตีออกจากแถวทัพไม่ขาดสาย

ท่ามกลางแถวทัพที่เดิมที่เคร่งครัดเป็นระเบียบ บราภฏช่องว่างรอย โหว่ นับไม่ถ้วน ช่องว่างรอยโหว่เหล่านี้กระจัดกระจายอยู่ทั่วไป ภายใต้กระบวนทัพอันหนาแน่นมั่นคงของกององครักษ์หยาดพิรุณ ช่องว่างเหล่านี้ไม่อาจเรียกว่าเป็นจุดอ่อนอันใด กระทั่งอวีไสว่ยังมองข้ามไปสำหรับกองกำลังที่มีกำลังพลกล้าแข็งนับหมื่น การโถมออกไปของผู้คน

ไม่กี่ร้อยคนไม่อาจส่งผลกระทบต่อพลังอันกล้าแกร่งโดยภาพรวมของ
กองทัพ

อย่างไรก็ตาม เปี้ยหานกลับไม่เห็นเช่นนั้น เหล่าองค์กรที่บุกจุดใจออกไป
แต่ละคนเป็นสมาชิกชั้นยอด พวกมัน

แม้มีจำนวนไม่มาก แต่ล้วนเป็นหัวใจหลักของหน่วยทัพอัยแต่ละขบวน
พวกมันส่งผลกระทบโดยตรงต่อความสามารถในการรบโดยรวมของกอง
องครักษ์หยาดพิรุณ ผลกระทบนี้ยามปกติยากจะมองออก แต่หากกองทัพ
เผชิญคู่มือเข้มแข็ง ช่องว่างรอยโหว่เหล่านี้จะเผยออกมาเอง

เฝ้ามองบรรดาองครักษ์หยาดพิรุณบุกทะลุออกมาไม่ขาดสายเปี้ยหาน
ระจับแรงกระตุ้นที่จะเปิดฉากฆ่าฟันอย่างยากเย็น

จุดอ่อนกำลังแผ่ลามไปอย่างช้า ๆ แต่ในกระบวนการหลักของกอง
กำลังอวีไสไว้อย่างไม่บังเกิดการเปลี่ยนแปลงใด แม้ว่ามันจะลงมือในบัดดล ก็
ไม่อาจส่งผลกระทบต่อกระบวนการหลักของฝ่ายตรงข้ามได้

เป่ยานยังคงแผ่รอคอยอย่างอดทน

เหล่าองครักษ์หยาดพิรุณที่ได้รับขวัญกำลังใจในการต่อสู้ ลำแดงพลัง การ
รบอันกร้าวแกร่งออกมาอย่างน่าตระหนก พวกเขารู้สึกกดดัน เป็น
ทวิคูณ

อย่างไรก็ตาม อาวุธกับทหารยันต์ทองคำดำพอเข้าร่วมการ
ประหัตประหาร แรงกดดันก็ลดน้อยลงทันควัน ในการต่อสู้หักหาญขนาด
เล็กเช่นนี้ ยอดยุทธ์เป็นอาวุธและเฮยจินสามารถส่งผลกระทบอย่างใหญ่
หลวง

ทั้งสองบุกตะลุยเช่นฆ่าโดยไร้คู่มือเปรียบเทียบติด ไม่ว่าผ่านไปยังที่ใด ยอดยุทธ์
กององครักษ์หยาดพิรุณพากันผละร่วงจากฟากฟ้าไม่ขาดระยะ ทั้งสอง
เคลื่อนไหวดุจเจ้าภูตพราय ยากที่จะหยั่งคาดคำนวณ ไม่เปิดโอกาสให้
ศัตรูล้อมกักพวกมันได้

แต่จำนวนคนบนท้องฟ้าไม่เพียงไม่ลดลง กลับเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ

กององครักษ์หยาดพิรุณที่ปกติเย่อหยิ่งถือดี บัดนี้บันดาลโทสะจริงๆ แล้ว
พวกมันเห็นทะยานออกจากแถวทัพ กระโจนเข้าสู่การต่อสู้อย่างคลุ้มคลั่ง

ที่ด้านข้างรถศึก เหล่าแม่ทัพนายกองไม่อาจสะกดกลั้นได้อีกต่อไป “จี ซ่าง
พวกเราต้องบุกโจมตี!”

“บุกโจมตี?” อวี๋ไส่วทวนคำเบา ๆ

“ไชยขอรับ!” ผู้ใต้บังคับบัญชากล่าวอย่างร้อนใจ เพียงแค่บุกใจมิติ หนึ่ง
ระลอก! หากยังปล่อยไว้เป็นเช่นนี้ต่อไป จำนวนผู้บาดเจ็บล้มตายจะ
มากมายเกินไป!”

ทันใดนั้น ท้องฟ้าสีทึบหนึ่งพลันกลับกลายเป็นสีแดงเข้ม ดวงอาทิตย์ สิบ
ดวงประจำตำแหน่งอยู่ภายใน แต่ละดวงหมุนคว้างอย่างเข้มข้น เป็น
จังหวะจะโคนอันลึกล้ำที่ยากจะบ่งบอกบรรยายได้ พวกมันประดุจ
แม่เหล็กดูดขึ้น ทั้งดึงดูดซึ่งกันและกันและผลักดันซึ่งกันและกัน

ภายใต้ลูกไฟยักษ์สิบดวงเงาร่างที่สะพานทรงเล็บพิฆาตมังกรบน แผ่นหลัง
ยื่นตระหง่านอย่างตระหง

จ๋วม่อสีหน้ายะเยียวเย็นชา ลวดลายสีทองส่องวาบในดวงตา ดวงอาทิตย์
ที่หว่างคิ้วทอประกายสีทองอร่ามเยือกเย็น กอรูปร่างท้วมท่า สภาวะดุจ
เทพเทวาลงมาเยือนโลกหล้า

“ฮ่า!” เสียงตวาดก็ก้องกัมปนาทดุจฟ้าคำรน สะท้อนสะท้อนไปทั่วสนาม
รบ

ฟากฟ้าสีแดงยืดยาวม่อเป็นจุดศูนย์กลาง แผ่ขยายออกไปใน บัดดล

การเปลี่ยนแปลงนี้เกิดขึ้นอย่างกะทันหันเกินไป รวดเร็วเสียจนเหล่า
องครักษ์หยาดพิรุณไม่อาจตอบสนองได้ทัน ก่อนที่พวงม้วนจะถูกกลืนกิน
ลงไป ดวงอาทิตย์ทั้งสิบปลดปล่อยลำแสงสีทองอันทรงพลังออกมาอย่าง
ฉับพลัน สาดพุ่งตัดไขว้บนฟากฟ้าสีแดง พร้อมกันนั้นเปลวไฟลุกไหม้ ใหม่
ขึ้นจากพื้นด้านล่าง

ท่ามกลางแสงเพลิงไฟสีทอง เหล่าองครักษ์หยาดพิรุณด้านองหลัง กรีด
ร้องโหยหวน เริ่มลุกไหม้เป็นกองไฟทีละกอง ๆ เพียงชั่วพริบตาพวกมัน
ล้วนถูกเผาผลาญเป็นเถ้าธุลีจุดพื้นแห่งถูกไฟเผา

ภายในเขตแดนสวรรค์สีบอิกาสีแดงกำดวงอาทิตย์ทั้งสิบเริ่มหมุนปั่น
อย่างช้า ๆ อีกครบ

“เขตแดนสวรรค์สีบอิกาอันร้ายกาจ!” จูเซ่อดร้องออกมาอย่างตื่น ตะลึง
ไม่ได้

ทักษะลวงวิญญาณที่มันฝึกปรือ แม้ในแดนปีศาจจะเรียกได้ว่าเป็น ยอด
วิชาทักษะปีศาจวิชาหนึ่ง แต่มุ่งเน้นไปในทางลึกลับสุดหยั่งคาด ไม่สามารถ
สังหารปีศาจด้านถหลังหนึ่งร้อยกว่าตนในคราวเดียวเช่นนี้ เขตแดน
สวรรค์สีบอิกา สมแล้วที่เป็นเขตแดนลำดับแรกแห่งด่าน เจียงเกร่งกร้าว
อหังการสุดจะเปรียบปาน! กระบวนท่านี้สะท้านทั่วสนามรบ!

เพียงชั่ววูบเดียว ความร้อนก็แผดเผาอย่างต่อเนื่องจนหมดไหม้เป็นจุน
ความร้ายกาจดุ้นของการโจมตีนี้ บันดาลให้ทุกคนตระหนกอกสั่นขวัญ
แขวน

เหล่าองค์กรภัยพิภพสีหน้าแปรเปลี่ยนเป็นซีดขาว เผยร่องรอย
ประหลาดพรึ่บพรึงออกมาโดยไม่รู้ตัว

แม้ว่าระหว่างชนชั้นด้านลงหลังกับด้านเจียง จะมีช่องว่างกว้างใหญ่
มหึมาขวางกั้นอยู่ก็ตาม แต่เมื่อได้ประจักษ์หนึ่งกระบวนท่าเช่นฆ่าสังหาร
หนึ่งร้อยปีศาจด้านลงหลังด้วยสายตาตัวเอง ปีศาจด้านเจียงทั้งหมดที่อยู่
ที่นั่นล้วนตะลึงงันไป

จุ่เช่อกับเหล่ายอดฝีมือยังอัศจรรย์ใจยิ่งกว่า พวกมันล้วนทราบดีแก้ไข
ก่อนการต่อสู้เขตแดนสวรรค์สืบอิก้าของจั่วม่อยังเพิ่งจะเริ่มจะก่อตัวเท่านั้น
แต่ยามนี้เขตแดนสวรรค์สืบอิก้ากลับสมบูรณ์พร้อม ลำแสงพลังอันแกร่ง
กร้าวอหังการออกมาอย่างสุดซึ้ง เต็มไปด้วยสภาวะยิ่งใหญ่เกรียงไกรหา
ใดเทียบ

เป็นระดับความเร็วในการรุดหน้าอันเหลือเชื่อเกินไปแล้ว! หลายคนยัง
สับสนงงไม่แพ้กัน เขตแดนสวรรค์สืบอิก้าแน่นอนว่ายากจะพบพาน พวก

มันส่วนใหญ่ไม่เคยพบเคยเห็นมาก่อน แต่เขตแดนสวรรค์สีบอิกาของเซียว
ม่อเกอ ไม่ว่าจะดูอย่างไรก็ดูเหมือนจะร้ายกาจกว่า เขตแดนสวรรค์สีบอิกา
ที่มีบันทึกไว้หลายเท่า!

บนใบหน้าของผู้คนเต็มไปด้วยความประหลาดใจระคนไม่แน่ใจ

ท่ามกลางเสียงแหลมยาว จั้วมอทะยานร่างพุ่งขึ้นฟ้าสุดกำลัง ร่อนขึ้นไป
ถึงระยะหลายร้อยจ้งเหนือสนามรบ ก็พลันกลับตัวดิ่งลือลงมาดุจ หอกยาว
เล่มหนึ่ง เปล่งเสียงแหวกฝ่าอากาศแหลมสูงบาดใจ

แสงอาทิตย์เจิดจรัสอยู่ตรงหว่างคิ้วของมัน กระแสลมกระโชกผ่าน หน้า
ผมแผ่วปลิวสะบัดอยู่ไปตามลม แต่ใบหน้าของมันกระด้างดุจหินผาไม่
เปลี่ยนสีแม้แต่น้อย พื้นที่สีแดงกรอบกายวูบไหวดุจเปลวไฟไถ้นร่า ไม่ได้
แผ่กว้างครอบฟ้าคลุมดินเหมือนเช่นที่เคยเป็นมา แต่ฉนี้กรวมรั้งอยู่
โดยรอบจั้วม่อ ดวงอาทิตย์แผดกล้าสุดอหังการทั้งสิบพลันแปรเปลี่ยนเป็น

ลูกไฟสีทองขนาดเท่ากำปั้นสีปตรง โคจรหมุนวนรอบกายจ๋วม่อด้วย
จังหวะอันพิสดาร

เพ็ญจะเชือดอู่อู่ทึงกับมือจ๋วม่อยามนี้อยู่ที่จุดสูงสุดของมัน จิตใจ กระจ่าง
แจ่มผิดธรรมดา เขตแดนสวรค์สืบอีกกาลย้ายเป็นส่วนหนึ่งของ ร่างกายมัน
ปล่อยออกกริ่งเข้าได้ตั้งใจปรารภนา

มองดูสนามรบอันดุเดือดเดือดพล่านที่ด้านล่าง จิตวิญญูณาณการต่อสู้ ลูก
โชนไนใจร่วมอพล่องพล่านทะยานฟ้า

ทรงพลับพิฆาตมังกรบนแผ่นหลังคล้ายสัมผัสได้ถึงจิตวิญญูณาณอัน พล่อง
พล่านของมันต้องสั่นสะเทือนเบา ๆ

ทันใดนั้นชั้นแสงสีทองกลืนกินทับซ้อนม่านสายตาของจ๋วม่อจนหมดสิ้น

กระแสลมดุจคมมีดกระโชกเฉือนผ่านร่างของมันเป็นอย่างเร่งร้อน แต่ จั้วม่อ
ไม่สะทกสะท้านแม้แต่น้อย

มองดูพื้นดินใกล้เข้ามาอย่างรวดเร็ว ทันใดนั้นมันกางสองแขนแผ่กว้างดัง
วิหคเหินลม!

ตูม!

สิบดวงอาทิตย์ที่โคจรรอบกายมันคล้ายแต่กระเปิดอย่างพร้อมเพรียง

แต่ละดวงหมุนคว้างอย่างเร่งร้อน ระดับความเร็วที่นั่นทุกขณะ อาณาเขต
พื้นที่สีแดงแผ่ขยายไม่หยุดยั้ง ตามแรงดึงดูดจากดวงอาทิตย์ ทั้งสิบ ชั่ว
พริบตานั่น จั้วม่อประหนึ่งถูกไฟแดงฉาบทันทีแวบกวาดคลุมคลั่ง เตรียม
ถล่มใส่พื้นปฐพีอย่างหักโหม

เหล่าองครักษ์หยาดพิรุณน้ำซัดขาวเหมือนคนตาย!

เป้าหมายจู่โจมของเขี้ยวมือเกอ เป็นกระบวนทัพของกององครักษ์ หยาด
พิรุณ!

“คุ้มกันจู่ซ่าง”

สุมเสียงตื่นตระหนกดังต้องสะท้อนไปทั่ว กององครักษ์หยาดพิรุณ แตกตื่น
สนลวนในบัดดล

เสียงระเบิดกระหึ่มในอากาศคล้ายกระแทกใส่หัวใจพวกมันโดยตรง
พื้นดินใต้ฝ่าเท้าสั่นสะเทือนเลือนลั่น แต่ละคนถลึงตามองอย่างตื่นตกใจ

กระเลเพลิงสีแดงน้ำที่คำรามสนั่นฟ้า ยิ่งพุ่งลงมายิ่งรวดเร็ว ยิ่งดิ่งลงมา ยิ่ง
ใหญ่โตขึ้นเรื่อย ๆ

แรงกดดันกว่าความ จนพวกมันแทบหายใจไม่ออก!

“ฮึ่ม!”

เสียงแค้นเบา ๆ ดังมาจากภายในรถศึก ทันใดนั้นร่างสูงปรากฏขึ้น เบื้องหน้าแถวทัพกององครักษ์หยาดพิรุณ มันผู้นี้ปรากฏขึ้นตั้งแต่เมื่อใดไม่ ? มีใครบอกได้ แต่เมื่อเงาร่างนี้ผ่านเข้ามาในสายตาของผู้คน ในใจของทุกคน พลันผุดคำสองคำขึ้นอย่างพร้อมเพรียง

อวีไสว้

อวีไสว้ในที่สุดก็ลงมือด้วยตัวเอง!

ผมยวสีเขี้ยวอ่อนสะบัดพลีวในสายลม รูปหน้าคมสันดุจสลักเสลา จาก
หินผา ดวงตาเป็นสีเขี้ยวอ่อนจาง บนริมฝีปากประดับรอยยิ้มบางเบา มัน
คล้ายเปี่ยมล้นไปด้วยมนต์ขลังอันแปลกพิสดาร

นี่ก็คืออวีไสวผู้มีนามกระเดื่องดัง!

เมื่อบรรลู่ถึงด้านไสว มันผู้นี้ก็กลับกลายเป็นหนึ่งในผู้เข้มแข็งที่สุด แห่ง
ดินแดนร้อยเถื่อน บุรุษผู้ได้รับความเคารพยำเกรงจากผู้คนนับไม่ถ้วน

อวีไสวพอปรากฏตัว ก็เลยหน้าขึ้นมองลูกไฟสีแดงอย่างเฉื่อยชา ประหนึ่ง
ว่าไม่เห็นอยู่ในสายตาก็มิปาน ชั่วพริบตานี้ความสนใจของทุกคนถูก
ดึงดูดมายังการต่อสู้สะท้าน ฟ่ำสะเทือนดินฉากนี้ ไม่มีผู้ใดทันได้
สังเกตเห็นหลัวหลี ผู้นอนเหยียดยาว อยู่ด้านข้างเสียงกัวกับหลีอิงฟง ชั่ว
ขณะนี้มันจู่ ๆ ผุดลุกขึ้นโดยไร้เสียง

มูมปากประดับด้วยรอยยิ้มอ่อนจางอันลึลับ

จากนั้นร่างของมันเริ่มเลือนหายไป ในอากาศธาตุ รวากับผสานเข้า กับ
ช่องว่างมิติอย่างลึกลับ

พร้อมกันนั้นที่ข้างกายมันเงาร่างสวดยสะคราญคล้ายค่อย ๆ กลับ
กลายเป็นเรือนร่างเลือดเนื้อ

ใบหน้างดงามไร้ที่เปรียบกระจ่างชัดเจนน้อยอย่างซ้ำๆ นางพลันลืมตา
สุกสว่างดังประกายกระบี่

อวิไสว

จุ่มอม่านตาหดแคบลงในบัดดล แต่ในช่วงเวลานี้มันอยู่ที่จุดสูงสุด
สมบูรณ์พร้อม ไม่ได้หวาดกลัวแม้แต่หน่อย เงาร่างอันโอ่อ่าผ่าเผยที่ยืนนิ่ง
ไม่ไหวติงเบื้องล่างแทนที่จะข่มขวัญมันกลับยิ่งปลุกเร้าจิตวิญญาณการ
ต่อสู้ ของมันให้ลุกโชติช่วงกว่าเดิม

ไสหัวเข้ามาเถอะ!

ดวงอาทิตย์ทั้งสิบถึงกังหมนครว่างรวดเร็วขึ้นอีก จั้วม่อจิตใจกระจ่าง แจ้ง
อย่างไม่เคยเป็นมาก่อน

สายตาของมันจับนิ่งอยู่ที่อวีไส่วี่ไม่คลาดคลาแม้แต่ชั่วแวบ รอจน
ระยะห่างระหว่างทั้งสองฝ่ายกระชั้นใกล้เข้ามา อวีไส่วี่ใน ดวงตาทอ
ประกายตกตะลึงชั่ววูบ แทบไม่อาจสังเกตเห็น

เป็นชั่วพริบตานี้เอง! ร่างของจั้วม่อคล้ายละเมิดกฎเกณฑ์แห่งฟ้าดิน
ทันใดนั้นหยุดนิ่งที่ กลางอากาศอย่างฉับพลัน ระหว่างพุ่งดังด้วยความเร็ว
สุดซู้กับนิ่งสงบสุด ซีดแทบไม่มีช่องว่างรอยต่อ ท่วงท่าของมันประหลาด
ล้ำ หดทรวงอกยุบ ท้อง ร่างโก่งดุจคันธนู สองแขนที่แผ่กว้างเหยียดยาว
ประกบกันอยู่เบื้อง หน้า

“ฮ่า!”

หว่างคิ้วของมันพลันเปล่งประกายเจิดจ้า พลังงานต้นสีทองสาดว่าบ ผ่าน
ใบหน้า

เปลวไฟสีทองจู่ ๆ ผนึกรวมรังเข้าหาจุดศูนย์กลางประหนึ่งว่าถูกมือ
ล่องหนกระซากรวมเข้ามาในคราวเดียว!

ทันใดนั้นปรากฏเสาสีทองขยายหนาเจิดจ้าตั้งต้นหนึ่ง พุ่งเข้ากระแทก ใส่อวี
ไสว้ด้วยระดับความเร็วอันน่าตกตื่นสะท้านใจ บนต้นเสามีลวดลายอีกา
ทองคำสิบตัว ประจำอยู่ในตำแหน่งที่ผิดแผกแตกต่าง

เสากระทุ้งเมืองอีกาทองคำ

แตกต่างจากเสียงแหวกฟ้าอากาศดังกระหึ่มเมื่อครู่เสาทองคำแหวก พุ่งลง
มาโดยไร้เสียงร่าวกกับไม่มีตัวตน

อวีไส่ว์มานตาหุดแคบลงทุนคว้น ริมฝีปากปรากฏรอยยิ้มขึ้นชมวูบ หนึ่ง
“กระบวนท่าที่ดี”

มันยื่นมือขวาออกไป ตบฟาดใส่เสาสีทองที่ถล่มลงมาจากฟ้าอย่างตรงๆ

เสียงคำรามประหลาดดังสะท้อนไปทั่วฟากฟ้า

ผู้คนบนพื้นพลันรู้สึกถึงแรงดึงดูดกล้าแข็งจากฟากฟ้า เป็นเหตุให้พวกมัน
แทบสะดุดล้มคว่ำ ทุกผู้คนแตกตื่นจนขวัญหนีดีฝ่อ รีบถ่วงรั้ง

ร่างกายให้มั่นคง กระแสลมคลั่งกวาดวาบผ่านร่างพวกมัน จากนั้นหมุน
คว้างขึ้นสู่ท้องฟ้า ทุกคนแทบเข้าใจว่าพวกมันตกอยู่ท่ามกลางพายุหมุน
หอบใหญ่

หากมีคนมองลงมาเหนือท้องฟ้า จะมองเห็นภาพเหล่านี้ได้ชัดเจน ยิ่งขึ้น

รอบ ๆ มือขวาของอวีไสว้ กระแสอากาศในรัศมีหนึ่งร้อยลี้หมุนคว้าง เข้า
มารวมตัวกันในชั่วพริบตา หากมีคนมองดูจากที่ห่างไกล จะเห็นเป็น
อุโมงค์ลมมหึมาก่อตัวขึ้นในบัดดล

การโจมตีระดับจอมปิศาจด้านไสว้ทรงอำนาจไพศาลถึงเพียงนี้!

จูเซอและเหล่ายอดฝีมือสีหน้าเผือดขาว พวกมันเคยตื่นตระหนกกับ ท่า
กระบี่สะท้านฟ้าของหลินเชียน แต่รอถึงยามนี้ค่อยตระหนกว่า ระยะห่าง
ระหว่างด้านเฉียงกับด้านไสว้ไม่ใช่ช่องว่างที่จะก้าวข้ามไปได้! กระบี่นั้น
ของหลินเชียนเมื่อเทียบกับการตบฟาดอย่างปลอดโปร่งของอวีไสว้ ก็ไม่

ต่างจากหิ่งห้อยประจันแสงแข่งจันทร์รา ะหว่างพลังสองระดับชั้น มีความ
แตกต่างกันตั้งแต่ฐานราก!

ผู้ที่ขาดความกล้าหาญอยู่สักหน่อยรู้สึกแข่งบาอ่อนยวบ แทบทรุดลงกับ
พื้น จ้วงม่อไหนเลยจะล่วงรู้ความคิดผู้อื่น มันในยามนี้จิตใจกระ้างแจ้ง
อย่างสมบูรณ์ ไม่สะทกสะท้านต่อพลังของอวิไสว้แม้แต่น้อย มีหน้าซำมัน
ยังมองเห็นการจู่โจมของอวิไสว้ชัดตา ไม่หวาดหวั่นพรั่นพรึงอันใด มัน
กลับรู้สึกตื่นเต้นลึกเหิม! ตื่นเต้นอีกเหิมผิดธรรมดา!

ด้านไสว้ พลังของด้านไสว้ที่แท้เป็นเช่นนี้เอง! ดวงตาสงบเยือกเย็น เต็มไป
ด้วยประกายเร้าใจและความแน่วแน่มั่นคง

สองมือของมันกดประทับลงอย่างพร้อมเพรียง แผ่นผั่งปีศาจบนเสา
ทองคำเปล่งประกายเจิดจ้า อีกาทองคำทั้งสิบตัวสว่างไสวยิ่งกว่าเดิม เสา
ทองคำกลับคล้ายเนบซาลง รวากับกำลังพุ่งผ่านสายน้ำลงไป

อวีไสวี่ไม่ทันคาดคิด ในช่วงสี่ขวบวินาทีสุดท้าย กระบวนท่าจูโจมของ จั้วม่อ
ถึงกับบังเกิดการเปลี่ยนแปลงไปอีกชั้นหนึ่ง

คราวครั้งนี้สายตาดิ้นตะลึงของมันไม่อาจปกปิดซ่อนเร้นได้อีก!

จั้วม่อไม่อาจสะกดใจให้เยือกเย็นได้อีก นี่คือการกระบวนท่าสังหารที่ เข้มแข็ง
ที่สุดของมันในเวลานี้ จิตใจของมันตื่นเต้นอีกเหิมสุดขีด อดร้องทวาดโดย
ไร้สัมเสียงไม่ได้

ไปเลย เสากระทุ้งเมืองอีกาทองคำ!

บทที่ 645 กระปี่สองลักษณะเป็นตายผูกพัน

เคื่อง!

สู่เสียงหนักลึกล้ำกระแทกใส่จิตใจผู้คน ท่ามกลางเสียง สั่นสะเทือน
เลื่อนลั่น ชำแรกผ่านร่างกาย ชาวาปไปจรดปลายมือปลายเท้า เส้นผมลุก
ชี้ชันจนสุดปลาย

ชั่วพริบตานี้ เวลาคล้ายหยุดนิ่ง

เห็นเสากระทั้งเมืองอีกาทองคำหุดค้ำอยู่เหนือศีรษะอวีไส่ว้าว ยี่สิบจั้ง

เปรี้ยะ ทันไดนั้นบนพื้นผิววาววับเป็นประกายของเสากระทั้งเมือง อีกา
ทองคำพล้นปรากฏรอยแตกร้าวเส้นหนึ่ง จากนั้นอีกหลายรอยลั่นเปรี้ยะ

อย่างพร้อมเพรียง แกรก แกรก แกรก แกรก รอยร้าวแผ่ลามไปตาม พื้นผิว
ของเสากระทุ้งเมืองอีกาทองคำอย่างรวดเร็ว

ทันใดนั้นเสากระทุ้งเมืองอีกาทองคำระเบิดแสงเจิดจ้าบาดตา พร้อม กัน
นั้นพลังอันเกรี้ยวกราดร้อนระอุควาบออกทั่วทิศทาง ชั่วพริบตานั่นเอง อวิ
ไสว้ดวงตาสาดประกายแหลมคม

มือขวาที่ยกค้างพลิกวูบ ตบฟาดขึ้นอีกหนึ่งฝ่ามือ!

ประหนึ่งดาวตกสองดวงกระแทกชนใส่กันอย่างหักโหม ชุมกำลังอัน
ยิ่งใหญ่สองสายปะทะกันอย่างดุเดือด แสงระเบิดวาบเจิดจรัสดุจดวงตะวัน
สาดแสง!

กระแสน้ำในรัศมีหนึ่งร้อยเดือดพล่าน โหมอาละวาดอย่าง เกรี้ยว
กราดดุจพายุแห่งความปั่นป่วน

ผู้คนที่ชมดูการต่อสู้เห็นเพียงแสงสีขาวสดบาดตามเสียงระเบิดดัง ก็ก້อง
กัมปนาทแทบหูดับ โลกกลายเป็นเงิบสจัดลงทันควัน แต่พวกมันก็ ไม่
อาจได้ยินอันใดได้ชัดเจนนัก หลายคนตะลึงงันด้วยความประหลัประหลั
พริ้งตามสัญชาตญาณ ผู้ที่พอมีพลังฝีมืออยู่บ้างประจักษ์ใจให้สงบลง พวก
มันสัมผัสได้ถึงอันตรายที่กำลังใกล้เข้ามา

คลื่นกระแทกม้วนกวาดเข้าใส่พวกมันอย่างแรงร้อน ประดุจกำแพง
เหล็กกล้าโถมทับก็มีปาน

บรรดาปีศาจที่เผชิญกับคลื่นระลอกแรกไม่ทันได้ตอบสนอง ก่อนที่พวกมัน
จะรู้สึกคล้ายถูกค้อนยักษ์หวดฟาดใส่อย่างถนัดถนี้ ร่างปลิวลิวดูจว่าวสาย
ปานขาด กระอักเลือดเป็นฟุฟอย

คลื่นอากาศอันน่าสะพรึงกลัวกวาดทำลายโดยไร้ผู้ต้านติด ยอดทหารกอง
กำลังองครักษ์หยาดพิรุณไม่ต่างจากกิ่งไม้แห้งต้องลมพายุ ไม่มีปัญญา
ต้านทานแม้แต่หน่อย

จูเช่อกับเหล่าอดิษฐ์สี่หน้าแปรเปลี่ยน แต่ละคนรีบคุ้มกันงู พลังดีด
กายล่าถอยเป็นพัลวัน

ผู้ที่มีปฏิกิริยาเชื่องช้า ล้วนถูกคลื่นกระแทกนี้กวาดม้วนไปตามกัน

หากพวกมันไม่ต่อต้านแข็งขึ้นและปล่อยตัวคล้อยตามสภาวะอันน่าพรั่น
พรึงนี้ อาจไม่มีสิ่งใดร้ายแรง แต่บางคนกลับคิดใช้พลังฝีมือฝั้นรังยึ้นหยัด
เสียงแตกหักดังระรัว กระตุกในร่างกายพวกมันไหนเลยจะทานทนรับ พลัง
อันแกร่งกร้าวถึงปานนี้ได้ ถูกบดขยี้หักสลายในพริบตา

ราวกับวันสิ้นโลกมาเยือนก็มีปาน!

ทุกผู้คนตกตะลึงพริ้งเพริด จิตใจสะท้อนสั่นไหวใบหน้าซีดขาว เหมือนคน
ตาย

เพียงการปะทะหนึ่งกระบวนท่า กลับทรงพลาญภาพน่าแตกตื่น สะท้านใจ
ถึงเพียงนี้

ภายใต้ความโกลาหลอลหม่านนี้ไม่มีใครสังเกตเห็นเงาร่างเลื่อนร่าง ตั้ง
หมอกควัน ลัว่องย่อนวนคลื่นผู้คน โลดเล่นทะยานดุจได้ไปตาม กระแส
ลม

คลื่นกระแทกที่แกร่งกร้าวดุจกำแพงเหล็ก ต่อน้ำเงาร่างงามเพริศนี้ กลับ
อ่อนนุ่มประดุจกอนเต้าหู้ไม่อาจสกัดกั้นแม้แต่ชั่ววูบ นางไม่ต่างจากมัจฉา
ในสายวาริ เพียงขยับโยกเบา ๆ ร่างก็พุ่งลิวฝ่ากระแสคลื่นลมไปไกลลิบ
เพียงไม่กี่อึดใจนางก็คืบไถล่อวีไสลัวเข้าไปทุกขณะ

อวีไสลัวหรือตาแคบลง มือขวาที่บัดนี้ซ่อนอยู่เบื้องหลังสันสะท้าน เล็กน้อย

มันตื่นตระหนกสุดระจับ

นับตั้งแต่มันบรรลุถึงด้านไสวก็ไม่ต้องลงมือต่อสู้อีก ไม่มีผู้ใดหาญกล้า
พอที่จะท้าทายมัน ทัวทั้งร้อยเถื่อนแดนทมิฬจอมปีศาจด้านไสว นั้นเป็น
ตัวตนชั้นสูงสุด แม้ว่ามันจะมุ่งเน้นการก่อร่างสร้างกิจการมากกว่า แต่ก็ไม่
เคยละเลยการฝึกฝีมือบำเพ็ญเพียร

แต่คราครั้งนี้ มันถึงกับรู้สึกกดดันด้วยการโจมตีของเซียวม่อเกอ

หากมิใช่ว่ามีอวิชาของมันยังคงสั่นระริกอย่างที่ไม่อาจควบคุมบังคับ ได้
มันจะไม่ยินยอมเชื่อความจริงข้อนี้เป็นอันขาด

เขตแดนสวรรค์สืบอีก! ทรงพละานุภาพถึงเพียงนี้จริงๆ

มันรู้สึกไม่ค่อยแน่ใจนัก ต่อหน้าจอมปีศาจด้านไสว เขตแดนของ ปีศาจ
ด้านเจียงสมควรไม่เป็นภัยคุกคามแม้แต่น้อย! แต่เขตแดนสวรรค์สืบ อีกา
ของเซียวม่อเกอ โดนข่มขู่คุกคามมันได้?

หรือว่านี่คืออานุภาพของพลังเทพ? ความคิดนี้เมื่อวานผ่านในใจของอวี
ไสวี่ ดวงตาของมันพลันสว่างวาบ ต้องเป็นเพราะพลังเทพไม่ผิดแน่

ไม่ว่าแสงระเบิดเจิดจ้า หรือกระแสน้ำมดลุ่มคลั่งไม่ระคายผิวของอวีไสวี่
แม้แต่น้อย มันยังคงสงบนิ่งอยู่กลางหาวประดุจหินผาสูงชัน เงยหน้า ใน
มองจุดดำบนฟากฟ้า มุมปากจุดด้วยรอยยิ้มลึกลับ

เทียบกับสีหน้าท่าทีปลอดโปร่งผ่อนคลายของอวีไสวี่ หลังจากปะทะ กัน
หนึ่งกระบวนท่าสะท้อนฟ้าดิน สรรูปของจิ้งม่อกลับน่าอนาถสุดทนดู

ท้วร่างปรากฏกลุ่มควันลอยขึ้นเป็นสาย เสื้อผ้าฉีกขาดไม่มีชิ้นดี ร่างกาย
ปกคลุมด้วยบาดแผลน้อยใหญ่นับไม่ถ้วน ประกายแสงสีแดงจ้า รอบกาย
มันหม่นแสงลงมาก กระทั่งดวงอาทิตย์ทั้งสิบยังคล้ายสูญเสียบประกาย
การปะทะหักหาญเมื่อครู่มีเพียงสุมกลิ่นพลังทั้งหมดของมันไป แต่ยังทำ
ให้รับบาดเจ็บอย่างหนักหนาสาหัส

ใบหน้าของมันขาวเผือดลดลายดวงอาทิตย์กลางหว่างคิ้วมัวหม่น ดวง
อาทิตย์อีกแกำดวงก็แทบจะดับแสงไปเมื่อปราศจากดวงอาทิตย์ ทั้งสิบ
คอยช่วยดูดซับพลังเทพ พลังเทพภายในลายมันคล้ายหลุดจาก บังเหียน
โดยสิ้นเชิง ยามนี้อาละวาดพลุ่งพล่านไปทั่วร่าง

จ๋วม่อฝิ่นกลัฟกลืนโลหิตที่ประดังขึ้นมาถึงลำคอ ถลึงตามองอวีไส่ว อย่าง
เย็นชา

“ผู้ที่ยังอยู่ในด่านเจียงเต๋เป่ียมด้วยพลังสภาวะเช่นนี้ ข้าเพิ่งจะเคย พบ
เห็นเจ้าเป็นคนแรก” อวีไส่วกล่าวอย่างเฉื่อยชา สุ่มเสียงเต็มไปด้วย ความ
ชื่นชม

จ๋วม่อไม่กล่าวจั่วใด นี่มิใช่ว่ามันไม่คิดตอบโต้ แต่เป็นไม่สามารถ ยามนี้ทำ
ร่างของมันคล้ายเดือดพล่าน พลังเทพม้วนกวาดอาละวาดไปทั่วกาย เอา

ร้ายที่สุดก็คือการปะทะหักหาญหนึ่งกระบวนท่าเมื่อครู ถึงกับเป็น ให้ให้
ตราบนึกของเมลดผลึกสุริยันบังเกิดรอยแตกขึ้นสายหนึ่ง!

ครั้งนั้นที่สมรภูมิร้างปิดผนึกล้างเผ่าพันธุ์ อสุภประหลาดเคยบอกว่า เมลด
ผลึกสุริยันมีพลังมากเกินไป จั้วม่อยังไม่อาจดูดซับพลังของเมลดผลึก
สุริยันได้ และอาจเป็นเหตุให้มันรับบาดเจ็บถึงชีวิต ดังนั้นอสุภประหลาด
ช่วยปิดผนึกพลังของเมลดผลึกสุริยันเอาไว้ก่อน

จั้วม่อร้อยพันไม่คิด คิดไม่ถึงว่าการปะทะหักหาญกับอวีไส่ว์เพียงหนึ่ง
กระบวนท่า จะทำให้ตราบนึกของเมลดผลึกสุริยันถึงกับแตกร้าว

กระแสความร้อนที่แทบสามารถหลอมละลายร่างกายของมันเล็ด ลอด
ออกมาจากเมลดผลึกสุริยันอย่างเข้มข้น กระแสความร้อนนี้มีปริมาณ
น้อยมาก แต่ทันทีที่มันปรากฏออกมา พลังเทพอันปั่นป่วนภายใน ร่างกาย
ของจั้วม่อ ถึงกับสงบงันลงอย่างกะทันหัน

สภาพการณ์ที่พลังเทพหยุดเคลื่อนไหวอย่างสิ้นเชิงเช่นนี้ จั้วมือเพ็ง จะเคย
ประสบพบเจอเป็นครั้งแรก ความรู้สึกแปลกประหลาดเอ่อท่วมขึ้นในใจ

ในเวลานี้กระแสเย็นยะเยียบสุดอำมหิตพลันแล่นวาบจากแผ่นหลัง ชำแรก
เข้ามาในร่างอย่างกราดเกรี้ยว

จั้วม่อสีหน้าแปรเปลี่ยนเล็กน้อย หัวใจกระตุกวบ เป็นกรงเล็บพิฆาตมังกร!

บัดจบ ในห้วงคัมภีร์อันตรายเช่นนี้ กรงเล็บพิฆาตมังกรที่พยศดุร้าย ถึงกับ
ฉายโอกาสก่อหวอดด้วย! เวลานี้สายใยสามพันอาวรณ์คล้ายไม่บัง
เกิดปฏิกิริยาแม้แต่บ่อย ไม่ว่า จั้วม่อจะเพียรพยายามสักเท่าใด ก็ดูเหมือน
ไม่สามารถทำอันใดกับกระแส เย็นยะเยือกนี้ได้

อวิไสวัลลอยตัวขึ้นช้า ๆ จนกระทั่งเทียบเท่ากับระดับความสูงของ จั้วม่อ
กลายเป็นยื่นเผชิญหน้ากันกลางเวหา ?

มันใช้สายตาขุ่นข้องเล็กน้อยมองดูจั่วม่อที่ไม่ขยับเคลื่อนไหว พลังกล่าวอย่างเฉื่อยชา “เป็นไร? เจ้าเพียงมีพลังพอจะโจมตีแค่หนึ่งกระบวนท่าเท่านั้นเองหรือ? หรือเข้าใจว่าเจ้าจะเอาชนะข้าได้ในหนึ่งกระบวนท่า นี่โย มิใช่คิดเพื่อฝันไป”

มันดวงตาแหลมคมถึงเพียงไหน แค่มองปราดเดียวก็สามารถมองเห็นสภาพปั่นป่วนวุ่นวายภายในกายจั่วม่อได้ชัดเจนยามนี้อย่าว่าแต่จะลงมือต่อสู้ เขียวม่อเกอกระทั้งปลายนิ้วยังไม่มีปัญญาขยับได้

อวีไส่ว่าย้มยิ้มเล็กน้อยอย่างสบายใจยื่นมือทำท่าคว่ำจับไปยังจั่วม่อ

อากาศรอบข้างจั่วม่อพลันฉีกแฉีกตัวขึ้นมาทันควัน จั่วม่อไม่อาจ ขยับตัวได้

คร่ากุมตั่ววิเศษนี้ได้ทั้งเป็น อวีไส่ว่าย้มยิ้มมองใสขึ้นมาก เขียวม่อเกอ แม้ฝึกปรือพลังเทพแต่ในด้านพลังฝีมือยังห่างชั้นกับมันมาก มันเพียงต้อง

เปลื้องมือเปลื้องเท้าหนึ่งกระบวนท่าเท่านั้น นึกถึงผลกำไรที่ได้รับในครั้งนี้นั้น
มันก็ไม่ใส่ใจความสูญเสียหนักหน่วงของกององครักษ์หยาดพิรุณแล้ว

เมื่อเคล็ดวิชาฝึกปรือพลังเทพตกอยู่ในมือของมัน โอกาสที่มันจะมี หลังมี
มีอรุณหน้าก็สูงยิ่ง ที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้น ด้วยพลังเทพที่น้อยคนจะฝึกปรือ
มันอาจมีความหวังก้าวเข้าสู่ด่านหวัง! (อ๋อง)

ด่านหวัง! สองคำนี้บันดาลให้จิตใจมันร้อนรุ่มขึ้นมา

มันแทบทนรอไม่ไหว คิดกลับไปศึกษาพลังเทพในทันที แต่มันจะ อย่างไรก็
เป็นชนชั้นจอมปิศาจด้านไสว มีความสามารถในการควบคุม ตัวเองเป็น
อย่างดี ดังนั้นมันระงับแรงกระตุ้นในใจ แยมยิ้มวูบหนึ่งแล้วยัง มือกลับมา

ร่างของจ๋วม่อลอยลิวเข้าหาอวิไสวโดยไม่อาจขัดขึ้น จ๋วม่อตื่นตระหนก
ขึ้นมาทันที

แต่แล้วในเวลาตัวเอง สุ่มเสียงสงบราบเรียบพลันขับขานบทเพลง ราว กับ
กังวานมาจากใต้พื้นดินที่ไม่อาจมองเห็นได้

“มีชีวิตโยสุขสันต์ ชีพล่วงลับไยต้องเศร้าโศกา สองหัวใจแบ่งแยก เป็นห
ยินหยาง ผูกพันสองเราด้วยด้ายแดงแห่งชะตากรรม!”

ทันใดนั้น ลำแสงกระบี่นับไม่ถ้วนสารถกับมวลบุปผาเบ่งบานอย่างฉับพลัน
เพียงชั่วพริบตาก็ก่อเกิดทะเลบุปผากระบี่ผืนหนึ่ง คล้ายจู่ ๆ ก็ปรากฏขึ้น
จากอากาศธาตุ บุปผกกระบี่ก่อเกิด เบ่งบาน แล้วโรยราไปด้วย ระดับ
ความเร็วอันน่าตกตื่นสะท้านใจ จากนั้นพุ่งเกิดใหม่ หมุนเวียนเป็นวัฏ
จักรอันไร้ที่สิ้นสุดสิ้น

เงาร่างงามเพริศและเยียบเย็นสายหนึ่งยืนอยู่ท่ามกลางบุปผากระบี่ ราว
กับกระบี่อันงดงามเล่มหนึ่ง

จ๋วมอพอเห็นผู้มา ต้องตะลึงงันวูบ จากนั้นค่อยมีปฏิกิริยา ที่แท้เป็น หว่อห
ลี! วิญญาณกระเป๋ของศิษย์น้องหิ้วหิ้ว!

ศิษย์น้องหิ้วหิ้วฟื้นตื่นขึ้นมาแล้วหรือไม่?

นี่นับเป็นข่าวดี จ๋วมอในยามนี้เต็มไปด้วยความลึกลับโยนดี

หิ้วหิ้วเมื่อฟื้นตื่นและกลับคืนสู่โลกหล้า ย่อมหมายความว่ามันสำเร็จวิชา
“กุญแจเป็นตาย” แล้ว!

ท่ามกลางทะเลบุญปฎากระบี่ ร่างของหิ้วหิ้วเย็นเยียบเท่ากระบี่แต่ เพิ่มพูน
มนต์เสน่ห์อันพิเศษเฉพาะของนาง

แล้วศิษย์น้องหิ้วหิ้วอยู่ที่ใด? |

จำมอไม่ว่าเฟ่งมองอย่างไร ทุกหนแห่งก็ไม่อาจพบเห็นหัวหลี่ อดขุนง
สงสัยอยู่บ้างไม่ได้ แต่แล้วมันก็เริ่มกลัดกลุ้มกังวลศิษย์น้องหัวหลี่ แม้
สำเร็จวิชา “กุญแจเป็นตาย” แต่แน่นอนว่ายังไม่ใช้คู่มือของอวีไสว้

บัดจบ!

การค้าครั้งนี้มันต้องขาดทุนย่อยยับแน่แล้ว!

จำมอไม่หลงเหลือความอีกลีเหมือนก่อนหน้านี้อีก มันเพียงต้องการ รวม
กำลังเพื่อตะโกนบอกศิษย์ของหัวหลี่ให้รีบหนีไป แต่ร่างกายมันไม่อาจ
ขยับแม้แต่ปลายนิ้ว หลุดพ้นจากการควบคุมของมันอย่างสิ้นเชิง กระทั่ง
จะเอ่ยปากยังไม่ได้

อวีไสว้ตกตะลึงเล็กน้อย “นับว่ามีฝีมืออยู่บ้าง”

เมื่อพิศดูให้ดี จะพบว่าบุปผากระปี่อันสวยงามตระการตาเหล่านี้ก่อได้ขึ้น
จากเจตจำนงกระปี่นับไม่ถ้วน ทับซ้อนกันเป็นชั้น ๆ กลายเป็นทะเล

บุปผาอันงามเลิศแต่เปี่ยมล้นด้วยภยันตรายผืนหนึ่ง

เขตแดนกระปี่ทะเลบุปผา?

อวิไสว้ยิ้มยิ้มอย่างไม่แยแส แต่ภายในใจลอบขบคิดทบทวนถึงความ
เป็นมาของเขี้ยวมือเกอ บริวารของมันผู้นี้น่าอัศจรรย์ใจยิ่ง แต่ความคิดพอ
บังเกิด มันก็อดหัวร่อไม่ได้ เขี้ยวมือเกอเมื่อตกอยู่ในกำมือของมัน ต่อให้
บุรุษหนุ่มเลือดร้อนไม่คิดยอมจำนน มันยังสามารถจัดตั้งอาคมหวงห้าม
เพื่อบังคับอีกฝ่ายได้ อวิไสว้จึงไม่เกรงกลัวว่าเขี้ยวมือเกอจะกลั้วกระด้าง
กระเดื่อง

เมื่อเป็นเช่นนั้น เหล่าบริวารอันร้ายกาจของเขี้ยวมือเกอ ย่อมต้องตก เป็น
ของมันโดยปริยาย

อวีไส่ว์พอครุ่นคิดได้เช่นนี้ อารมณ์ยิ่งสุขสำราญเบิกบานใจกว่าเดิม ทะเล
เจตจำนงกระบี่ที่อยู่เบื้องหน้ายิ่งดูสนุกสนานน่าสนใจมากขึ้นไปอีก

หว่านหลีล่องลอยอยู่ท่ามกลางทะเลกระบี่ ดวงตากระจ่างใสจับจ้อง
มองดูอวีไส่ว์อย่างเฝ้าตา

ทันใดนั้นนางพริ้มตาหลับลง ปากเอื้อนเอ่ยเสียงเย็นเยียบ “กระบี่สอง
ลักษณะเป็นตายผูกพันเรา”

อวีไส่ว์ใจระตุกดูบ รอยยิ้มแข็งค้าง ความรู้สึกอันตรายกริดร่องระงม

เพียะ บุปผากระบี่ดอกหนึ่งพลันแตกกระจาย ชั่วพริบตาที่กลีบบุปผา ร่วง
ลง สายไซสีแดงเล็ก ๆ พลันพวยพุ่งออกมาจากกลีบดอกไม้แต่ละกลีบ ยืด
ยาวขึ้นในทันใด

ทะเลบุปผาล้วนแตกกระจายอย่างพร้อมเพรียง

สายโซ่สีแดงนับไม่ถ้วนสลัปไขว้ ถักทอเป็นชั้น ๆ ชั่วพริบตาจุประกายไฟ
สายโซ่แดงน้อยใหญ่เหลือคนนับรากับปีศาจแดงแน่นขนัด ดุจผืนทะเล
เลื้อยปราดล้อมหน้าล้อมหลังอย่างประเปรียว

มวลงโซ่แดงพุ่งปราดเข้าหาอวี๋ไสว้ด้วยความเร็วอันน่าตระหนก

สิ่งที่พิสดารที่สุดก็คือ สายโซ่เหล่านี้ล้วนประกอบขึ้นจากเจตจำนง กระปี่!
มิหนำซ้ำเจตจำนงกระปี่ประหลาดเหล่านี้ไม่เป็นไม่ตาย ไม่หยินไม่หยาง
กลับก็อยู่ระหว่างหยินหยางเป็นตายกระทั้งด้วยประสบการณ์ รอบรู้
ของอวี๋ไสว้ ยังไม่เคยพบเห็นเจตจำนงกระปี่พิพิสดารล้ำถึงเพียงนี้มา ก่อน!

นี่มันเจตจำนงกระปี่อันใด?

อวีไสว้อารมณ์ดูแคลนและไม่ใส่ใจก่อนหน้านี้สลายวับไปทันที สีหน้า
เปลี่ยนเป็นหนักอึ้งเคร่งเครียด

เจตจำนงกระแปลกพิสดารเกินไป มันบังเกิดความรู้สึกอย่างแรง กล้า หาก
แต่ต้องเจตจำนงกระปี่เหล่านี้เกรงว่าไม่ใช่เรื่องดี มันไม่อาจบอกได้ว่า
ไฉนบังเกิดความรู้สึกเช่นนี้ กลิ่นอายที่ไม่ใช่คนเป็นไม่ใช่คนตาย อยู่ถึง
กลางระหว่างหยินและหยาง เป็นการคงอยู่ที่ประหลาดลึกลับเกินไป

ประหนึ่งว่าท่องอยู่ระหว่างความเป็นความตายก็มีปาน สัญชาตญาณยอดเยี่ยม
ยุทธ์ด้านไสว้ของอวีไสว้สำเนียงถึงอันตราย